

Formanden:

Inden medlemmerne går, skal jeg oplyse, at der nu bliver en pause i forhandlingerne, som genoptages i dag kl. 19.15.

Jeg skal endvidere oplyse, at hvis der under den kommende forespørgselsdebat kommer forslag til vedtagelse, hvad jeg har en forventning om, at der gør, vil der blive afstemning ved debattens afslutning.

Mødet udsat kl. 18.40

Mødet genoptaget kl. 19.15

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Forespørgsel nr. F 18:**Forespørgsel til statsministeren:**

»Hvad kan statsministeren oplyse om, i hvilket omfang finansministeren har overholdt landbrugslovene, reglerne vedrørende sommerhuse og andre love i perioden fra og med 1997 til i dag?«

Af Kristen Touborg (SF), Aage Frandsen (SF) og Holger K. Nielsen (SF).

(Forespørgslen anmeldt 31/10 2002. Fremme af forespørgslen vedtaget 5/11 2002).

Begrundelse**Kristen Touborg (SF):**

»Jeg troede, jeg var jyd«. Det var den forklaring, finansminister Thor Pedersen havde parat til journalisterne fra B.T., da de i oktober måned efter at have fået aktindsigt i ministerbilens benzinregnskab kunne dokumentere, at ministeren formentlig havde forbrudt sig ikke alene mod landbrugslovens bopælspligt, men også mod planlovens sommerhusregel.

Finansminister Thor Pedersens jydeforklaring faldt umiddelbart efter, at ministerens personlige pressechef pinligt havde afvist, at ministeren havde de mindste problemer med landbrugslovens bopælspligt.

Allerede i oktober måned sidste år blev der rejst krav om, at Folketinget fik en grundig redegørelse fra finansministeren, men det blev kategorisk afvist.

De sidste 3 måneder frem til den her forespørgsel har derfor været én lang optrævelse af ministerens forhold til landbrugsloven og Jordbrugskommissionen. Ministerens opkøb af hele tre landbrugsejendomme ved Rørvig og frasalg af landbrugsjord samme sted – ganske omfattende dispositioner – har fået en grundig behandling i dagspressen, efterhånden som sagskomplekset er blevet afdækket. I går kom så meget sent den længe ventede redegørelse.

Efter dette forløb kan der ikke herske skygge af tvivl om, at denne regerings finansminister gennem længere tid har haft ganske betydelige vanskeligheder med at overholde dette lands love, og det er ikke kun et spørgsmål, myndighederne må tage sig af, det er bestemt også et spørgsmål, folkestyret og Folketinget må forholde sig til. Derfor ser jeg frem til en god og forhåbentlig saglig debat her i aften.

Besvarelse**Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):**

Til brug for besvarelsen af denne forespørgsel om finansministerens bopælsforhold har jeg anmodet finansministeren om en redegørelse.

Denne redegørelse modtog jeg i går, og jeg forstår, at redegørelsen samtidig blev oversendt til Folketinget.

Jeg tillader mig at gå ud fra, at medlemmerne af Tinget har gennemlæst redegørelsen, og jeg skal derfor fatte mig i korthed.

Det fremgår af den redegørelse, som på finansministerens vegne er udarbejdet af advokat Henrik Steen Andersen, at finansministeren ved erhvervelsen af sine landbrugsejendomme har overholdt reglerne i landbrugsloven, idet han opnåede de nødvendige dispensationer, at finansministeren ikke har foretaget sig noget ulovligt ved at nedlægge et markspor, at finansministeren har været berettiget til at modtage hektarstøtte både for året 2001 og 2002, samt at det samlede bruttoareal inklusive fradragssarealet for finansministerens tre landbrugsejendomme udgør godt 82 ha.

I forbindelse med tinglysning af skøde på den senest erhvervede ejendom vil der blive udarbejdet landinspektørklæring om arealet.

Derimod har finansministeren ikke overholdt reglerne vedrørende bopælspligt og ophold i sommerhuse i henhold til henholdsvis landbrugsloven og planloven. Disse forhold har finansministeren for længst stærkt beklaget, og

ministeren har utvetydigt tilkendegivet, at han fuldt ud vil overholde reglerne i fremtiden. Det har jeg også allerede tidligere taget til efterretning.

Det er også tidligere blevet oplyst her i Folketinget, at den sædvanlige sanktion i tilfælde af manglende overholdelse af de omhandlede regler er et påbud fra de kompetente myndigheder om overholdelse. Først i tilfælde af manglende efterlevelse af et sådant påbud skrives der i praksis ind med yderligere sanktioner.

Som sagt har finansministeren klart tilkendegivet, at han fuldt ud vil overholde bopælspligten og reglerne om ophold i sommerhuse i fremtiden.

Lad mig slutte af med at sige, at ministre naturligvis ikke er stillet anderledes i forhold til loven end andre borgere. Det vil sige, at der hverken gælder andre regler for ministre eller andre sanktioner, hvis reglerne ikke efterleves.

Forhandling

Kristen Touborg (SF):

Tak til statsministeren for redegørelsen.

I den senere tid har finansminister Thor Pedersen i pressen igen og igen påpeget, at den eneste fejl, han har begået, er, at han har sovet for lidt på gården og for meget i sit sommerhus.

Kl. 19.20

Den påstand er der mildest talt intet hold i overhovedet. Det her handler altså ikke om, hvor meget man sover det ene sted eller det andet. Det handler om, hvorvidt man reelt har bopæl på sin landbrugsejendom, som man har skrevet under på at man vil have.

I Danmark har vi en ret restriktiv landbrugslov. Det har vi af flere grunde. Det har vi først og fremmest, fordi der tilbage i tiden, da den første landbrugslov blev lavet, den der er grundlaget for den nuværende, i 1972 ved EF-tilslutningen, var bred enighed om, at det ville være hensigtsmæssigt, at vi fik indført en restriktiv landbrugslov med bopælspligt, som det skulle være meget vanskeligt at få dispensation fra, fordi vi ikke ønskede fjerneje. Vi har også en restriktiv landbrugslov, fordi vi ikke ønsker, at kapitalen skal gå ind og overtage dansk landbrug som sådan.

Der er mange gode grunde til, at vi har en restriktiv landbrugslov. Og for SF er det i hvert fald oplagt, at vi ønsker at opretholde en restriktiv landbrugslov for at varetage disse overordnede hensyn.

Nu har jeg ikke snakket med Ritzau de sidste par timer, men vi kan vel være sikre på, at redegørelsen, der ligger her, bliver fastholdt, eller bliver den ændret igen i morgen? Den er jo allerede ændret en gang.

Fra september 2000, hvor finansminister Thor Pedersen på eget initiativ skriftligt meddelte Jordbrugskommissionen for Vestsjællands Amt, at han agtede at flytte til Graudebjerggaard ved Rørvig, og frem til november 2002 har finansminister Thor Pedersen overtrådt landbrugslovens bopælspligt. Det er nu erkendt. I samme periode er der sket overtrædelse af planlovens sommerhusregel. Det er også erkendt.

Samtidig har finansminister Thor Pedersen betalt hektarstøtten tilbage for år 2001 og tilbagekaldt sin ansøgning om at modtage støtte i 2002. Finansminister Thor Pedersen kunne godt lovligt have beholdt EU-støtten, men har fornuftigt nok indset det moralsk uforsvarlige i, at han overtræder loven, samtidig med at han tjener mange penge på lovovertrædelsen, hvilket ikke mindst skyldes, at sanktionerne for overtrædelsen af landbrugslovens bopælspligt er få og små.

SF har på den baggrund fremsat et beslutningsforslag, som indebærer, at man får en bødestraf, der står i rimeligt forhold til fortjenesten, hvilket vil sige landbrugsstøtten, hvis man bryder f.eks. bopælsreglerne.

SF har også støttet kravet fra en landmand, som bor tæt ved finansministerens ejendom, om, at der skal ske en landinspektøropmåling af fradragarealerne på finansminister Thor Pedersens ejendomme, så det kan blive endeligt fastslået, om finansminister Thor Pedersen ejer mere end 70 ha landbrugsjord, som er lovens fastsatte grænse for, om naboerne skal have en fortrinsstilling til jorden, altså om det skal træde i kraft. Fødevarerministeren har støttet dette krav og sendt et brev til Jordbrugskommissionen. Før denne opmåling er afsluttet, ved vi ikke, om forholdene er lovlige, men vi håber, at vi slipper for bortforklaringer i fremtiden.

SF mener, at denne sag er så alvorlig for finansministerens omdømme, at han selv burde være trådt tilbage. Det er ikke sket, og der er ikke udsigt til, at der kan samles flertal på det foreliggende grundlag for at udtrykke mistillid til finansministeren. Derfor skal SF på vegne af Socialdemokratiet, De Radikale, Kristeligt Folkeparti og SF fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at finansminister Thor Pedersen har overtrådt såvel landbrugslovens bopælspligt som planlovens sommerhusbestemmelser.

Folketinget konstaterer samtidig, at finansminister Thor Pedersen beklager besvarelsen af spørgsmål nr. S 675, idet Jordbrugskommissionen ikke har udtalt sig om datoen den 1. november 2000, som det fremgår af svaret.

Folketinget skal på denne baggrund udtrykke kraftig kritik af ministeren.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 40).

Kl. 19.25

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se ovenfor*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Kristen Touborg var inde på, at finansministeren burde være gået af. Jeg vil på baggrund af det hændelsesforløb, vi har oplevet det sidste døgn, sige, at det også var den konklusion, som min folketingsgruppe nåede frem til på gruppemødet i formiddag.

Vi var indtil i går indstillet på at være medforlagsstillere til det forslag til vedtagelse, som hr. Touborg netop har fremsat. Så kommer der efterfølgende to ting: Vi har forstået, at Dansk Folkeparti er blevet banket på plads af regeringen, og der kommer ydermere det fantastiske, at efter denne redegørelse, som finansministeren har skubbet en advokat ind foran sig for at få lavet, kommer der en meddelelse om, at også den redegørelse er forkert.

Så vil jeg godt nok sige, at vores tiltro til, at vildledningen i denne sag nogen sinde holder op, er opbrugt. Så kan vi ikke længere tro på det. Derfor vil jeg tillade mig på vegne af Enhedslisten at fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer statsministeren til at udnævne en finansminister, der har viljen og evnen til at overholde landets love og give korrekte og fyldestgørende svar til Folketinget.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 41).

For at der ikke skal være nogen fortolknings tvivl, skal jeg understrege, at dermed tænkes selvfølgelig på en anden finansminister end hr. Thor Pedersen.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se ovenfor*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Jens Rohde (V):

I Venstre tager vi finansministerens redegørelse til efterretning.

Vi noterer os, at finansministeren ved erhvervelse af sine landbrugsejendomme har overholdt reglerne i landbrugsloven med baggrund i de tildelte dispensationer.

Hvad bopælspligten angår, har finansministeren ved flere lejligheder såvel offentligt som over for statsministeren til brug for dennes svar til Folketinget beklaget, at han ikke har overholdt reglerne.

Også i redegørelsen beklager finansministeren stærkt, at han ikke har overholdt reglerne for bopælspligt og ophold i sommerhus. Sidstnævnte i forbindelse med arbejdet med finansloven for 2002.

Uanset at loven og fortolkningen af den må siges at være meget stram, hvis man skal have mulighed for at udføre andet arbejde langt fra hjemmet, skal der naturligvis ikke herske tvivl om, at loven skal holdes. Derfor noterer vi også, at finansministeren har beklaget det, og at han i dag overholder reglerne til punkt og prikke og også – naturligvis – vil gøre det fremover.

I forbindelse med nedlæggelsen af et markspor samt finansministerens modtagelse af hektarstøtte noterer vi os, at her er reglerne overholdt.

Vi tager til efterretning, at finansministeren af politiske grunde har frasagt sig sin hektarstøtte. Der er intet belæg for at sige, at finansministeren på noget tidspunkt har modtaget hektarstøtte på falsk grundlag. Dette bekræftes af Direktoratet for Fødevarerhverv den 12. november 2002.

I Venstre mener vi, at vi har en både dygtig og arbejdsom finansminister, som har leveret gode politiske resultater, og vi har i Venstre fuld tillid til vores finansminister.

Kl. 19.30

Det hører dog også med, at finansministeren selv har erkendt og beklaget, at han ikke overholdt sin bopælspligt, men at han nu og fremover vil overholde de pågældende regler.

Venstre finder det også beklageligt, at finansministeren ikke har overholdt de omtalte regler, og derfor skal jeg på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse:

»Folketinget noterer, at finansministeren til Folketinget har afgivet redegørelse af 19. januar 2003 vedrørende finansministerens køb af landbrugsejendomme, reglerne om bopælspligt, benyttelse af sommerhuse, nedlæggelse af stier og tildeling af hektarstøtte.

Folketinget udtrykker kritik af, at finansministeren ikke har overholdt reglerne vedrørende bopælspligt og ophold i sommerhuse.

Folketinget konstaterer imidlertid, at finansministeren stærkt har beklaget dette, og at han har tilkendegivet, at han fuldt ud vil overholde reglerne i fremtiden.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 42).

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se ovenfor*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg kan forstå på hr. Jens Rohde, at han mener, at finansministeren med redegørelsen er kommet med en stærk beklagelse. Det læser jeg nu ikke ud af redegørelsen. Men jeg så også morgen-tv, hvor jeg hørte hr. Jens Rohde sige det, som finansministeren har sagt igennem flere uger: at det eneste problem i denne sag er, at finansministeren har sovet for lidt i Rørvig.

Det er jo ikke det, der er problemet. Problemet er, at finansministeren ikke har overholdt landets love. Problemet er, at finansministeren ikke har overholdt landbrugsloven, som jo er tilrettelagt sådan, at priserne ikke eksploderer på landbrugsjord, for unge landmænd skal have mulighed for at erhverve en landbrugsejendom, og den er tilrettelagt sådan netop for at beskytte mod, at rigmænd går ind og investerer i landbrugsejendomme.

Med hensyn til spørgsmålet om hektarstøtte, som jeg hørte hr. Jens Rohde konstatere at finansministeren ikke havde modtaget på falsk grundlag, må jeg spørge hr. Jens Rohde: Er det ikke korrekt, at det ene og alene skyldes, at fi-

nansministeren ikke blev opdaget, at han ikke bliver tvunget til at betale det tilbage? Hvis finansministeren var blevet opdaget, og hvis finansministeren havde fået et påbud ifølge landbrugsloven, havde han skullet betale hele hektarstøtten tilbage. Så det er kun, fordi finansministeren ikke blev opdaget, at han får lov at slippe.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Jeg lagde mærke til, at hr. Jens Rohde betegnede loven om bopælspligt som meget stram. Så kunne jeg godt tænke mig at spørge: Hvor stram skal den så ikke være? Det må altså være en gradbøjning af lovens bogstav, og hr. Jens Rohde må så have et bud på, hvordan den så i givet fald skal formuleres.

Det næste, jeg bemærkede, var, at hr. Jens Rohde også siger, at finansministeren på sin ejendom har opløjet to markspor, altså stier. Mit spørgsmål er så: Er det ikke at forvente, at en minister forholder sig til den lovgivning og de cirkulærer og andet materiale, der udgår fra regeringen eller fra ministerierne?

Så sent som i august 2002 har miljøministeren udsendt et nydeligt lille skrift, der hedder »Danmarks natur«, og heri skriver han, at regeringen – det må så også omfatte finansministeren – vil følge de anvisninger, som Adgangsudvalget har givet, og det er jo rent faktisk at åbne op for stier og ikke nedlægge dem.

Kl. 19.35

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge hr. Jens Rohde om det brev, som vi fik i går, hvor ministeren lakonisk meddeler:

»Jeg skal beklage, at det er nødvendigt på denne måde at korrigere den tidligere fremsendte redegørelse.«

Efter lang tids trækken sagen i langdrag får finansministeren endelig sendt redegørelsen i går, og så kommer der denne meddelelse om, at den desværre var forkert.

Jeg vil godt spørge hr. Jens Rohde: Hvorfor kommer der ikke en regulær undskyldning for det forhold? Hvorfor skal der sendes et brev, hvor finansministeren skubber en advokat foran sig i stedet for selv at påtage sig ansvaret? Det virker ærlig talt ikke, som om finansministeren selv har forstået, at det, han har gjort, er alvorligt, og det, at han gentagne gange i denne sag

har vildledt Folketinget, er faktisk ikke ret godt, vil jeg sige til hr. Jens Rohde.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Sagt til hr. Thomas Adelskov: Det kan ikke være en hemmelighed for nogen eller være forbigået nogens opmærksomhed, at finansministeren adskillige gange, også i sin redegørelse, har beklaget, at han ikke har overholdt bopælspligten.

Til spørgsmålet om hektarstøtte: Nej, for det, vi skal holde fast i, er jo, at den afgørelse, som Direktoratet for FødevarerErhverv kom med, jo er fra den 12. november 2002. Det er altså længe efter, at det hele var kendt, og finansministeren havde erkendt, at han ikke overholdt sin bopælspligt. Det er jo, som det er.

Derfor er der ikke hold i det, hr. Thomas Adelskov siger om, at hektarstøtten blev modtaget på falsk grundlag. I øvrigt kan jeg også der henvise til redegørelsen.

Jeg har ikke nogen færdig løsning på, hvorvidt og om bopælspligten skal fortolkes løsere, men jeg har i hvert fald noteret mig – det vil jeg da gerne kvittere for – at Enhedslisten jo i sin pressemeddelelse i går skrev, at det måske var nyttigt at kigge på det, således at man også kunne sikre sig, at folk, der havde arbejde langt væk fra deres gård, også havde en mulighed for at passe det. Men den diskussion kan vi jo lade ligge til et andet tidspunkt.

Hr. Keld Albrechtsen spørger, hvorfor finansministeren skubber en advokat foran sig. I mine øjne er det helt fornuftigt, at man får en juridisk vurdering af de faktiske forhold, det er den ene ting. Den anden ting er, at vi jo her taler om finansministerens personlige, økonomiske og bopælsmæssige forhold, og så synes jeg faktisk, det er helt fint, at finansministeren af egen lomme betaler en advokat frem for at bruge skatteborgernes penge på det. Så det synes jeg er ganske udmærket.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Den danske lovgivning er ikke et tagselvbord. De danske love skal overholdes, uanset om man er bistandsmodtager, storbonde eller minister.

Finansministeren har begået lovbrud, men jeg tror, jeg taler på manges vegne, når jeg siger, at det ikke mindst er den efterfølgende tid efter lovbruddene, som har vakt vrede i både befolkningen og Folketinget. Finansministeren har optrådt som sådan en forfulgt uskyldighed. Først

har han afgivet vildledende oplysninger, og derefter er han kommet tilbage og har erkendt sin skyld, men stadig væk har han tilkendegivet både direkte og indirekte, at han fandt, det var højst krænkende og uden grund, at man forfulgte denne sag.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge hr. Jens Rohde, hvordan han vurderer finansministerens optræden og tackling af denne sag, efter at lovbruddene er begået.

Dernæst vil jeg også gerne spørge hr. Jens Rohde: Hvor mange gange mener hr. Jens Rohde, at en minister kan overtræde loven inden for det acceptables rammer? Er det f.eks. acceptabelt, hvis det nu viser sig om 3 dage, at finansministeren har begået endnu et lovbrud, som ikke er med i den nuværende redegørelse?

Kl. 19.40

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil gerne spørge hr. Jens Rohde, i hvilket omfang man i Venstre har diskuteret, hvad man gør i en sådan situation, hvor ministeren jo ikke som minister har begået fejl eller har misbrugt noget, men har miskrediteret sig i et vist omfang på anden måde. Det har vi jo fortilfælde på. Det vil jeg også skyde på man må have diskuteret i Venstre. Vi har jo tidligere set f.eks. socialdemokratiske ministre, hvor der blev sat spørgsmålstejn ved, om de nu havde noget i deres bagage, som ikke var i orden, at så gik de af med det samme af sig selv. Så viste det sig senere, at der ikke var noget.

Men det, jeg ikke forstår, er, at man ikke i Venstre siger til sig selv: Jamen her er et problem, og derfor er det selvfølgelig ministeren, der løser det ved, at ministeren går af.

Der er noget andet, jeg godt vil høre om. Hr. Jens Rohde bruger korrekt udtrykket, at det er finansministerens redegørelse, men det er så en advokat, der skriver den. Men jeg går ud fra, at det, uanset at det er en advokat, der har skrevet den, er ministerens redegørelse under ministeransvar. Det vil sige, at hvis der er en eneste fejl, kan man ikke skyde en advokat ind under det; det er ministerens fejl.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Den danske landbrugslov er sådan bygget op, at den i forhold til sanktioner ikke er særlig restriktiv. Jeg sagde tidligere, at loven var meget restriktiv, men det er den i høj grad ikke, hvad an-

går sanktioner. Det er jo gennemgående sådan, at hvis man efterfølgende opfylder betingelserne, så bliver der ikke rejst straffesag omkring en lovovertrædelse, man har begået.

Nu vil jeg godt spørge Venstres ordfører, om Venstre mener, at en overtrædelse af sommerhusreglerne er en strafbar handling.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg skal da ikke lægge skjul på, at i Venstre havde vi gerne været denne her sag foruden. Jeg havde også gerne været foruden, at jeg skulle stå her i dag. Sådan er det naturligvis. Der skal jo ikke herske nogen tvivl om, at naturligvis skal en minister lige så vel som alle andre overholde landets love.

Jeg vil dog i denne forbindelse slå fast – også i forhold til, hvad jeg har set, at hr. Thomas Adelskov turnerer rundt med i pressen – at finansministeren jo i denne sag ikke er behandlet anderledes end nogen anden, der ikke har overholdt disse gældende regler, som vi taler om her.

Så til hr. Aage Frandsen: Selvfølgelig er det da ministerens ansvar. Uanset hvor mange advokater man hyrer, vil det jo altid være sådan, at den, som bestiller arbejdet, naturligvis også er ansvarlig for det arbejde. Det skal der naturligvis ikke herske tvivl om.

Jeg siger bare, at det i mine øjne er ganske fornuftigt og ganske rimeligt, at finansministeren i en sag, der handler om hans egne privatøkonomiske og bopælsmæssige forhold, dels vælger at få en juridisk vurdering af de faktiske forhold, dels synes jeg, det er ganske udmærket, at finansministeren hyrer en advokat og betaler det af sin egen lomme i stedet for at lade skatteyderne betale for det arbejde, som omhandler finansministerens egne økonomiske forhold.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Der er ingen, der kan klandre finansministeren for at hyre en advokat til at rådgive sig. Det kan enhver jo gøre. Men det var ikke det, som Folketingets Fødevarerudvalg havde bedt finansministeren om. Folketingets Fødevarerudvalg havde bedt finansministeren om at komme med en redegørelse, dvs. hans egen redegørelse. Den skulle så omfatte en række punkter.

Hvorfor indeholder den redegørelse, som vi fik i går, ikke samtlige de punkter, som vi havde bedt om i Folketingets Fødevarerudvalg? Det er jo også fantastisk. Man beder om en redegørelse.

Deri ligger selvfølgelig, at man skal have den i nogenlunde rimelig tid inden debatten. Det får vi så ikke. Vi fik den først i går ved ca. 11-tiden, og så indeholder den ikke engang de punkter, bl.a. det med erhvervsuddannelseskraft, nemlig hvilke forudsætninger man skal have for at kunne købe en gård. Det punkt er jo væk. Og spørgsmålet om, hvorvidt man overholder 70 ha-grænsen, er jo heller ikke belyst. Det er jo ikke afklaret.

Kl. 19.45

Jeg vil godt spørge hr. Jens Rohde: Hvorfor fik vi ikke den redegørelse i ordentlig tid, og hvorfor omfatter den ikke alle de ting, som vi bad om?

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Hr. Jens Rohde siger nu igen i svaret til mig fra før, at finansministeren stærkt har beklaget, at han ikke har overholdt loven. Jeg har set finansministeren sidde i diverse tv-programmer og give interview til pressen, hvori han siger: Det eneste problem, der er i denne sag, er, at jeg ikke har sovet tilstrækkelig meget i Rørvig.

Det er da ikke en stærk beklagelse. Det er at snakke uden om det, som det her handler om, nemlig at finansministeren har overtrådt landets love. Det handler ikke om, at han har sovet for lidt i Rørvig. Det handler om, at finansministeren har overtrådt landets love, men at sige eller slå det hen med, at man har sovet for lidt i Rørvig, hvordan kan hr. Jens Rohde tolke det derhen, at det skulle være en stærk beklagelse?

Om hektarstøtten siger hr. Jens Rohde: Jamen finansministeren har gjort noget, som ingen andre ville blive straffet for. Det er fuldstændig korrekt, men det moralske i denne sammenhæng er jo, at grunden til, at finansministeren kan beholde den udbetalte hektarstøtte, er, at han ikke blev opdaget. Havde det været en familie, der havde fået udbetalt for mange børnepenge eller boligsikring, så var de blevet dømt som sociale bedragere og fået en bøde og skulle betale det hele tilbage. Men finansministeren går fri, fordi han ikke bliver opdaget.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg forstår godt, det ikke er særlig sjovt at være hr. Jens Rohde i dag, men jeg synes alligevel, at Venstres ordfører skylder os svar på de to spørgsmål, som jeg rejste tidligere, og som der ikke blev svaret på, nemlig for det første: Hvor-

dan vurderer man i Venstre finansministerens håndtering af denne sag, efter at lovbruddene var blevet begået, og det begyndte at blive opdaget? For det andet: Hvor mange gange synes man fra Venstres side, det er acceptabelt, at en minister begår lovbrud? Nu er det så tre lovbrud, vi har med at gøre. Er fire også acceptabelt? Er fem? Det synes jeg i og for sig vil være rart at vide, inden man opdager de næste.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg mener sådan set, jeg har svaret hr. Martin Lidegaard. Der skal ikke herske tvivl om, at loven selvfølgelig skal overholdes af en minister lige så vel som af alle andre.

Hr. Thomas Adelskov taler om, hvorvidt der er en stærk beklagelse eller ej. Jamen redegørelsen taler jo om en stærk beklagelse. Sådan er det. Som jeg også sagde i min tale, så har finansministeren tidligere over for statsministeren til brug for dennes svar her i Folketinget stærkt beklaget. Sådan er det. Det kan hr. Thomas Adelskov ikke løbe fra.

Så kommer hele den historie om hektarstøtten en gang til. Hr. Thomas Adelskov bliver da nødt til at forholde sig til sagens faktiske forhold, nemlig at der den 12. november kommer et brev fra Direktoratet for FødevarerErhverv, som på trods af, at man har alle forholdene blotlagt omkring bopælspligten og finansministerens erkendelse af, at han ikke har overholdt den, konstaterer, at der ikke er noget, der tilsiger, at finansministeren skal betale sin hektarstøtte tilbage endogså ikke er berettiget til den.

Det står et hundrede procent klart, men det vil hr. Thomas Adelskov overhovedet ikke forholde sig til. Jeg synes, det er helt i orden, at der er en kritik, og at vi tager en politisk debat om det her, men jeg synes også, at hr. Thomas Adelskov, når han nu har så travlt med, hvem der holder sig til sandheden, og hvem der ikke holder sig til sandheden, selv må holde sig til og forholde sig til de faktiske forhold.

Så går jeg til hr. Keld Albrechtsen, der spørger: Hvorfor får vi ikke det, og hvorfor får vi ikke det? Jeg deler hverken bolig, avis eller økonomi med finansministeren. Jeg kan forholde mig til, at der er en redegørelse, og det, der står i den redegørelse, kan vi diskutere. Dog vil jeg sige, at når redegørelsen ikke indeholder en endelig attestations i forhold til, hvorvidt finansministeren har flere hektar end det tilladte, er det jo, fordi det handler om Tranebjerggård, som fi-

nansministeren har overtaget den 1. november 2002, men skødet er jo endnu ikke tinglyst, og en landinspektør kan ikke lave den attestations, før skødet er tinglyst.

Kl. 19.50

Lige så snart skødet er tinglyst, vil denne attestations naturligvis foreligge, men før kan man altså ikke gøre det, for ellers mister landinspektøren sin autorisation. Det er forklaringen og begrundelsen for det.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Hr. Jens Rohde glemte at besvare mit spørgsmål i sidste runde, så jeg må vel gentage det nu her. Mener hr. Jens Rohde, at en overtrædelse af sommerhusreglerne er strafbar?

Det fremgår af advokatredagørelsen, som jeg forstår er finansministerens ansvar, at finansministeren ejer 70 ha, når man har taget fradragsarealerne fra. Er det så hr. Jens Rohdes opfattelse, hvis det ifølge den landinspektørerklæring, som skal foreligge – jeg mener nu, at den skal foreligge lige før, der tinglyses, men det kan vi lade stå hen – skulle vise sig, at der er mere end 70 ha, at den redegørelse, som finansministeren har ansvar for, er befængt med fejl?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Hr. Jens Rohde siger, at han godt kan forstå, at finansministeren har fået sin personlige advokat til at udarbejde det her stykke papir, og det kan jeg også godt forstå.

Men da den her sag jo også handler lidt om tillid, kan jeg ikke forstå, hvordan det kan være, at finansministeren oversender den redegørelse, som et udvalg i Folketinget plus statsministeren har bedt ham om at lave, fra sin advokat uden angiveligt at have læst den igennem.

Så useriøst tager finansministeren det her, at det bliver oversendt, uden at han ser det igennem, og først senere, da det bliver læst igennem, finder finansministeren ud af, at der i øvrigt er en fejl, og der sker derefter henvendelser frem og tilbage, og så kommer der en revideret udgave.

Jeg er da sådan set ked af at skulle stille spørgsmål til hr. Jens Rohde om, hvordan han vurderer det her, for det burde jo stilles til finansministeren. Nu er finansministeren her ikke, og det er selvfølgelig dybt beklageligt.

Men så må jeg spørge hr. Jens Rohde: Hvilken tillid kan man have til en mand, der lader en ad-

vokat udarbejde en redegørelse for sig og så angiveligt ikke selv læser den igennem, før den bliver videresendt til Folketinget?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Man sporer bitterheden i hr. Jens Rohdes indlæg over at skulle arbejde med denne her sag. Det kan jeg sådan set godt forstå, også fordi Venstre har slået sig op på at være den lille mands parti. Det er ikke finansministeren, vel?

Det, som jeg tror, at mange bliver meget forundrede over rundtomkring, er – hvilket alle, der arbejder med socialområdet, ved – at hvis en bistandsklient begår et bedrageri på 20.000 kr. eller 25.000 kr. på grund af usikkerhed om, hvad det betyder at være samboende f.eks., hvad gør man så fra de sociale myndigheders side? Man politianmelder. Vedkommende bliver idømt en bøde og bliver ud over det dømt til at betale det hele tilbage. Her står vi så med et andet tilfælde af brud på reglerne. Jeg tror, det vil vække jubel hos mange bistandsklienter at få at vide, at den her type sager kan man fremover klare ved at sige: Undskyld, jeg beklager.

Kan Venstre virkelig holde til det og samtidig forsøge at fastholde et image af at være den lille mands parti?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Kan hr. Villy Søvnald holde til at være så useriøs og blande tingene så meget sammen, som han gør her i dag? Finansministeren er ikke blevet behandlet anderledes end nogen anden, som kommer i konflikt med bopælspligten. Det er finansministeren ikke. Sådan er det.

Kl. 19.55

Der er en lov inden for landbrugsområdet, og så er der nogle sociallove. Det her har intet med sociallovgivningen at gøre. Og jeg er nødt til at slå fast, at finansministeren altså ikke er blevet behandlet anderledes end andre, der er kommet i en sådan konflikt.

Til hr. Søren Søndergaard: Når finansministeren ikke er her, er det jo, fordi SF har stillet forespørgslen til statsministeren. Hvis man ville have haft finansministerens svar og besvarelse, kunne man da bare have stillet en forespørgsel til finansministeren. Det burde da ikke være så svært.

Nu er det jo ikke, fordi der er ændret afgørende i indholdet ved den revidering, som vi fik i går aftes, og jeg tager det faktisk som udtryk

for, at finansministeren ikke ønsker, at der skal være noget som helst at komme efter i denne her redegørelse. Og ja, så har han overset noget i første omgang, men så skynder han sig at få gjort noget ved det, således at der ikke er noget at komme efter. Det synes jeg ærlig talt ikke er forkert, så det har jeg altså ikke noget problem med. Men det kan man jo tolke, som man vil, og jeg kan i hvert fald høre, at hr. Søren Søndergaard vælger at tolke det sådan, at det hele er useriøst. Jeg deler ikke den holdning.

Så vil jeg blot sige til hr. Kristen Touborg, at jeg ikke deltager i de hypotetiske diskussioner. Jeg antager naturligvis, at de oplysninger, som er i forbindelse med redegørelsen her om det arealforhold, er korrekte.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg synes, der mangler noget væsentligt i den redegørelse, der nu foreligger her for Folketinget, som må give statsministeren anledning til overvejelser.

Det er jo sådan, at den overtrædelse af loven, som finansministeren har foretaget, er sket med fuldt overlæg. Der er et spørgsmål til finansministeren, hvor ministeren blev spurgt, om ministeren ikke var bekendt med, da han købte ejendommen Graudebjerggaard, at der var bopælspligt på ejendommen. Så er svaret fra finansministeren: Jeg er bekendt med bopælspligten ved købet af Graudebjerggaard.

Det vil altså sige, at man fuldstændig overlagt vælger at overtræde gældende lovgivning, også på trods af de konsekvenser, det kan få i forhold til landbruget, som jo forsøger at beskytte sig via den lovgivning, vi har her.

Jeg synes, det er et meget vigtigt afsnit, der mangler i den redegørelse, hvis det er sådan, at den skulle være fyldestgørende. Det synes jeg må give statsministeren problemer i forhold til hans finansminister.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Hr. Jens Rohde mener at have besvaret mine spørgsmål. Jeg deler desværre ikke den opfattelse. Jeg startede med at spørge, hvordan hr. Jens Rohde vurderede finansministerens håndtering af denne her sag. Det har jeg ikke fået noget svar på. Det får jeg sikkert heller ikke, og det taler vel i og for sig for sig selv.

Det andet, jeg spurgte om, var, hvor mange gange man som minister kan begå lovbrud,

uden det ifølge hr. Jens Rohdes opfattelse får konsekvenser. Her svarede hr. Jens Rohde, at selvfølgelig kan man ikke begå lovbrud som minister. Det må jeg tolke derhen, at nu må der ikke begås flere lovbrud, og at der ikke må vise sig flere lovbrud fra finansministerens side.

Kan hr. Jens Rohde bekræfte, at det er sådan, hans såkaldte svar skal forstås?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Som oplysning til hr. Jens Rohde skal jeg sige, at Folketingets forretningsorden gør, at man ikke kan stille en forespørgsel til en minister om ministerens forhold, som ikke vedrører embedsførelse. Derfor kan forespørgslen kun stilles til statsministeren, som har ansvaret for finansministerens og andre ministres, skal vi kalde det værdighed. Det er derfor, den er stillet på den måde. Der er også fortilfælde, hvor man har gjort sådan i den slags sager, og så gør vi selvfølgelig sådan, vi kunne ikke andet.

Jeg vil godt spørge hr. Jens Rohde om det samme, som jeg spurgte om før: Hvilke overvejelser har man i Venstre om, hvor grænsen er for, hvad en minister kan have gjort, som ikke vedrører embedsførelsen, men vedrører noget som kan belaste en regering og en ministers troværdighed?

Kl. 20.00

Det er dér, vi har fortilfælde: Der har været ministre, som var udnævnt, men ikke påtog sig jobbet, fordi man fandt ud af, at der i virkeligheden var et problem; der er nogle, der var på vej til udnævnelse. Det synes jeg er vigtigt, for det er også noget rent principielt, om Venstres tærskel er lavere i den her forbindelse, end tidligere regerings tærskler har været.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg takker hr. Aage Frandsen for orienteringen, så fik jeg da i hvert fald dét at vide. Men det ændrer jo ikke ved, at der har været rig lejlighed til at stille finansministeren spørgsmål i mange sammenhænge. Men lad nu det ligge.

Så kan jeg kun konstatere og sige herfra, at det kan blive en lang diskussion, som hr. Aage Frandsen gerne vil have mig viklet ind i om grænsen af brud på det ene og det andet. Jeg kan kun sige, at ud fra det foreliggende, har vi fuld tillid til vores finansminister, vi synes, vores finansminister gør et politisk virkelig godt stykke arbejde.

Til hr. Martin Lidegaard: Det er fuldstændig korrekt. Nej, vi forventer sandelig ikke, at der sker flere lovbrud, og det er jo også det, vi siger i vores vedtagelse. Vi konstaterer, at finansministeren har beklaget det – vi beklager det også, og vi udtrykker endda kritik – og så konstaterer vi, at finansministeren naturligvis vil overholde reglerne til punkt og prikke. Sådan må det være.

Til hr. Jens Peter Værnensen: Dengang finansministeren købte Graudebjerggaard, boede finansministeren på en landejendom i Helsingør, og dermed overholdt finansministeren på daværende tidspunkt bopælspligten.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu siger hr. Jens Rohde så, at der har været mangel af tid til at stille finansministeren spørgsmål. Vi har ikke gjort andet. Gennem måneder har vi stillet finansministeren spørgsmål. Det er lang tid siden, at jeg sammen med fru Line Barfod skrev til finansministeren og opfordrede finansministeren til af egen fri vilje at sende Folketinget en redegørelse om sagen. Det ville finansministeren under ingen omstændigheder, Folketinget skulle da ikke have nogen redegørelse.

Så har vi stillet spørgsmål i Folketingssalen i spørgetiden. Jeg kan huske, at hr. Adelskov spurgte, om ministeren havde vildledt Folketinget – nej, han havde ikke vildledt Folketinget. Så viste det sig efterfølgende, at det havde han godt nok, og sådan blev det bare ved og ved og ved. Og så kom der en redegørelse i går.

Hr. Jens Rohde siger, at der jo var rigelig tid til at stille spørgsmål. Nej, der var ikke tid til at stille spørgsmål, for den kom så sent. Og så viser det sig endda sidst på dagen, at den redegørelse er forkert.

Jeg vil bare spørge hr. Jens Rohde: Synes hr. Jens Rohde, at Folketinget og befolkningen kan leve med, at vi har en finansminister, der behandler Folketinget og befolkningen på den måde? Desværre er det min konklusion, at det synes jeg ikke vi kan være tjent med, men det må da også på et eller andet tidspunkt blive hr. Jens Rohdes konklusion.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Ligesom hr. Keld Albrechtsen har jeg heller ikke haft nogen mulighed for at stille nogen som helst spørgsmål til finansministeren siden i går aftes. Derfor kunne det være interessant at få finansministerens udlægning, for vi snakker om

en sag, der har været diskuteret i måneder, vi snakker om, at der har været en anmodning fra et folketingsudvalg om en redegørelse, vi snakker om, at statsministeren har anmodet om en redegørelse, og så snakker vi om, at den redegørelse så kommer, hvor det er en advokat, der har skrevet den, men på vegne af finansministeren. Og så viser det sig, at den redegørelse ikke engang er korrekt.

Det, som hr. Jens Rohde så prøver at fortælle i denne her diskussion – det er jo så der, det handler om tillid – er, at det simpelt hen bare er, fordi finansministeren, da han læste den igennem for 27. gang, lige pludselig opdagede et afsnit, der var lidt forkert, og så lavede han en rettelse til det. Hvorfor blev det ikke opdaget efter 26 ganges gennemlæsning; efter hele den diskussion, der har været med Folketinget, pressen, der har stillet spørgsmål, alle, der har stillet spørgsmål?

Har Venstre tillid til en person, der har så vanskeligt ved at læse sin egen tekst indenad?

Kl. 20.05

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Venstres ordfører, hr. Jens Rohde, syntes, at der slet ingen sammenhæng var med andre, der begår lovbrud, regelbrud, og at det ikke skulle blandes ind i den her diskussion. Dette er en sag helt for sig, og det hører slet ikke hjemme, at der er den sammenhæng. Det var hr. Jens Rohdes synspunkt.

Det forstår jeg slet ikke. Jeg synes, der er voldsom parallelitet. Jeg synes, den fælles overskrift hedder »Brud på regler«. Jeg er fuldstændig opmærksom på, at det vel er forskellige regler, men det, der samler de to sager, er brud på regler.

Hvis jeg skulle forstå nogen af de to, kan jeg i øvrigt personlig bedst forstå den bistandsklient, der af Venstre er tvunget ned på de meget lavere satser, og som gør noget ulovligt. Jeg synes ikke, man skal begå ulovligheder, men jeg kan meget bedre forstå vedkommende end en finansminister, der vælter i penge – også personligt. Det er så min personlige tilgang til det.

Der er ikke nogen af dem, der bliver dømt for sager af langt mindre økonomisk konsekvens end dem her, der forstår, at et parti, der kalder sig den lille mands parti, tager utrolig let på en sag som den her, mens en bistandsklient, der begår socialt bedrageri, politianmeldes, får bøde og kommer til at betale beløbet tilbage. Det er

ikke til at opfatte som ligelig behandling i folks øjne.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Derfor er der stadig tale om en sammenblanding, må jeg sige til hr. Villy Søvnald. Altså det er nu engang Folketinget, der beslutter, hvilke sanktioner der skal være i forbindelse med overtrædelse af den ene regel og den anden regel og den tredje regel. Sådan er det!

Finansministeren er i forbindelse med reglerne, som han har erkendt her han brudt, ikke blevet behandlet anderledes end nogen andre, der kommer i konflikt med bopælspligten.

Til hr. Søren Søndergaard: Jeg ved ikke, hvorfor finansministeren ikke har opdaget det efter 26. gang, men jeg synes faktisk, det er glimrende, at når finansministeren opdager, at der er behov for en præcisering, skynder han sig at sende den præcisering til Folketinget. Hvad havde alternativet været? Det havde selvfølgelig været, at hr. Søren Søndergaard havde vendt den 180 grader og sagt: Det, der står i redegørelsen, er forkert. Det kan vi ikke leve med, og nu har vi virkelig et troværdighedsproblem i forhold til finansministeren.

Finansministeren forsøger at komme med en præcisering ud fra noget han opdager er forkert på et tidspunkt, og så bliver det rettet. Jamen man kan da ikke anklage et menneske for, at det forsøger at rette en fejl, hvis det opdager den, uanset hvornår det så finder den fejl. Det synes jeg må være ganske rimeligt.

Til hr. Keld Albrechtsen: Jeg har ikke yderligere kommentarer til det hr. Keld Albrechtsen sagde herfra.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Hr. Jens Rohde har tilsyneladende ikke meget lyst til at svare på mine spørgsmål. Jeg skal for tredje gang spørge: Mener Venstre, at et brud på sommerhusreglen er strafbart? Det er tredje gang, og får jeg ikke et svar nu, må jeg jo gå ud fra, at det er, fordi Venstre heller ikke mener, at det er strafbart.

Så siger hr. Jens Rohde til mit andet spørgsmål om de 70 ha, at det er et hypotetisk spørgsmål. Det har jeg svært ved at se. Der forligger ikke nogen landinspektørerklæring, men et partsindlæg, som finansministeren har betalt en advokat for at lave.

Der er en nabo, som har klaget over sagen. Det burde være rimeligt klart, at det ikke er et hypotetisk spørgsmål. Det er et spørgsmål, der vil komme til at foregå i virkeligheden i fremtiden, tror jeg nok hr. Jens Rohde må betragte som en realitet.

Hvis der ikke findes 12,5 ha fradragsarealer i finansministerens jordbesiddelser, er det så en ny fejl i redegørelsen, som blot kan rettes ved at sige undskyld?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det var dog et besynderligt svar, hr. Jens Rohde gav, at da finansministeren købte gården, boede han et andet sted – det står jo fuldstændig klart i redegørelsen – og derfor søgte finansministeren dispensation.

Men han var klar over, at for at have den gård, skulle han altså bo der hele tiden som landmand. Der var ikke nogen som helst tvivl om det.

Kl. 20.10

Det er en skærpente omstændighed, at han svarer på et spørgsmål, om han var bekendt med, at han havde den der landbrugspligt: Ja, jeg var bekendt med det, men det er jeg i øvrigt fuldstændig ligeglad med, fuldstændig ligeglad.

Det synes jeg er en skærpente omstændighed, og det er mig fuldstændig uforståeligt, at statsministeren kan have en finansminister, der på den måde siger: Jamen jeg ved godt, at der er en lov, der gælder, men det rager i øvrigt ikke mig.

Det forstår jeg ikke, og jeg forstår heller ikke, at hr. Jens Rohde kan sige, at i Venstre har de fuld tillid til finansministeren. Det må da også være en brist hos Venstre, når det foreligger så klart belyst, som det gør her: Egen underskrift fra finansministeren, alting klarlagt, han brød reglerne med åbne øjne.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Som flere har givet udtryk for her under debatten, er det, der er bekymrende jo, at hver gang vi tror, at nu har vi fået det hele at vide, dukker der nye ting op.

Der har jeg et spørgsmål til hr. Jens Rohde: Vi kan jo se i dag i pressen, at da finansministeren købte gård nummer to, skrev han under på tro og love på, at han opfyldte bopælspligten. Det

viser sig, hvis vi skal tage redegørelsen til efterretning, ikke at have været tilfældet, da den ifølge jordbrugskommissionen, og dermed går jeg ud fra, at det også anerkendes af ministeren, først er opfyldt den 1. november 2002.

Jeg er ikke jurist, så jeg spørger: Hvis man skriver under på tro og love på noget, der er så afgørende, kommer det så ikke ind under betegnelsen dokumentfalsk? Hvis jeg har forstået det her rigtigt, så ville konsekvensen, hvis ikke finansministeren opfyldte bopælspligten, være, at så kunne han ikke købe den pågældende gård. Det synes jeg ikke er helt uinteressant at få Venstres ordførers svar på.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Om købet af de tre gårde kan jeg blot henvise til redegørelsen, som finansministeren har fremsendt, og jeg mener ikke, at der er noget nyt i den historie, som står at læse i Ekstra Bladet i dag.

Finansministeren havde folkeregisteradresse på den pågældende gård. Finansministeren har erkendt, at han ikke har overholdt – det har vi været igennem mange gange – bopælspligten, og han har stærkt beklaget det. Det er der ikke noget nyt i.

Hr. Jens Peter Vernersen vil jeg sådan set også blot henvise til redegørelsen, hvor der står at læse om købet af gårdene på side 4, 5 og 6.

Til hr. Kristen Touborg: Det er fuldstændig korrekt, at der ikke foreligger denne landinspektørattestation, eller hvordan vi lige skal sige det, for landinspektøren har jo endnu ikke har kunnet attestere, eftersom skødet ikke er tinglyst. Sådan er det.

Derfor vil jeg ikke her fra Folketingets talerstol stå og tage stilling til, hvor mange hektar der ligger i den ene eller den anden ende. Det må vi vente med. Også her tager jeg redegørelsen til efterretning. Naturligvis tror jeg på, at det, der står i redegørelsen, er korrekt, men vi er jo nødt til, før vi diskuterer, hvor mange hektar der er, at se den endelige attestering fra landinspektøren, og den kan altså nødvendigvis ikke komme, før skødet er tinglyst.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

De tre næste er hr. Erik Mortensen, hr. Aage Frandsen og hr. Søren Søndergaard. Og derefter kommer hr. Villy Søvnal og hr. Ole Stavad.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Jeg tror, hele Danmark har hørt finansministeren sige for åben skærm, at den eneste fejl, han har begået, er, at han har sovet for lidt i Rørvig.

Jeg vil ganske enkelt gerne have Venstres ordfører, hr. Jens Rohde, til herfra at bekræfte, at det ikke kun er, som hr. Villy Søvnald siger, et brud på regler, men at det her er et soleklart brud på landets love.

Det vil jeg meget gerne have at vi får præcisere det her fra talerstolen.

Kl. 20.15

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg kan forstå, at hr. Jens Rohde ikke bryder sig om at diskutere, hvornår éns værdighed som minister falder under en grænse, hvor en statsminister, hvis ikke ministeren selv finder ud af det, måske må kigge på vedkommendes omstillingsevne og omstillingsparathed med henblik på fremtiden.

Jeg må nok konstatere, at i forhold til den praksis, der har været, og socialdemokratiske regeringer har tidligere været udsat for en minister, som viste sig måske ikke lige kunne leve op til den, så er grænsen faldet. Det mener jeg man er nødt til at sige, og jeg synes, at Venstre må overveje, om det nu også er hensigtsmæssigt, for ét er selvfølgelig, at loven gælder for os alle sammen, men der skal være en særlig værdighed omkring en minister.

Jeg forstår hr. Jens Rohde sådan, at nu skal alle regler overholdes, nu skal lovene overholdes. Det vil sige, at hvis der sker en overtrædelse i overmorgen – det tror vi jo ikke på, fordi vi regner med, at det hele er i orden – så falder hammeren. Hvis det f.eks. viser sig, at det med de 70 ha slet ikke holder, og hvis man ikke kan komme under 70 ha regulært landbrug, så holder den ikke, og det vil sige, at så er der en ikkekorrekthed i det, der hidtil er beskrevet for befolkningen.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Hr. Jens Rohde siger, at det jo altid er godt, at finansministeren retter sine redegørelser. Nu kan man selvfølgelig anlægge det synspunkt, at hvis finansministeren havde læst sin egen redegørelse grundigt igennem, så ville der jo ikke have været brug for, at rettelsen var blevet offentliggjort, så havde den jo været korrekt fra starten.

Når nu hr. Jens Rohde har det princip, som jeg kan se for mig blive overført til andre situationer og andre ministre, at man sådan løbende kan rette, når man finder ud af nogle fejl, hvor går broen så ned, eller jeg havde nær sagt, hvor går klappen så ned for hr. Jens Rohde? Hvornår synes hr. Jens Rohde, at det er nok?

Hvad nu hvis der kommer en ny version i morgen, vil det så også være acceptabelt, eller er der en deadline for, hvornår hr. Rohde mener, at finansministeren selv kan rette sine redegørelser og stadig væk være finansminister?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Til hr. Erik Mortensen: Det fremgår jo meget klart af vores forslag til vedtagelse, at vi udtrykker kritik af, at finansministeren ikke har overholdt reglerne vedrørende bopælspligt og ophold i sommerhus.

Til hr. Aage Frandsen: Det er ikke mig, der ansætter ministre, det er statsministeren.

Til hr. Søren Søndergaard: Jeg synes, det er noget mærkeligt noget at blive ved med at diskutere. Altså hr. Søren Søndergaard interesserer sig mere for procedurer, ligesom oppositionen altid gør det, end for det indhold, der faktisk er i redegørelsen.

Jeg vil kun sige i den forbindelse, at der er kommet en rettelse, før Folketinget skulle behandle den redegørelse her i dag, og jeg synes, at det er helt fair, fornuftigt, rimeligt og det eneste rigtige, at hvis man finder en fejl, det er jo mange dokumenter, det handler om, inden den redegørelse skal behandles i Folketinget, så gør man selvfølgelig opmærksom på det.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det hr. Villy Søvnald og derefter hr. Jens Peter Vernersen og hr. Ole Stavad.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil godt tilbage til de regelbrud, hvor hr. Jens Rohde ikke synes, der er nogen som helst parallelitet. Jeg synes, der er voldsom meget parallelitet. Jeg er helt opmærksom på, at vi arbejder med forskellige lovgivninger, men vi er også en lovgivende forsamling.

Vi har nu en situation, hvor et økonomisk regelbrud til en langt større værdi end dem, vi i øvrigt anmelder til politiet, kan man klare med at sige undskyld, medens den lille i samfundet skal have en politianmeldelse, skal have en bøde

og derudover betale beløbet tilbage. Finder hr. Jens Rohde så, der er baggrund for en lovændring, der sikrer – og det må være oplagt for den lille mands parti at være optaget af – at der ikke er sådan en voldsom diskrepans mellem den lille mand og den store mand?

Kl. 20.20

Så er jeg meget spændt på hr. Jens Rohdes svar på hr. Kristen Touborgs spørgsmål om finansministerens sommerhus. Hvis det er rigtigt, at han har sovet for lidt det ene sted, er det så ikke en helt naturlig konsekvens, at han nødvendigvis må have sovet for meget det andet sted, og er det måske den næste sag, og hvordan vil Venstre se på det?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner sen (S):

Det er for at vende tilbage til det spørgsmål, som hr. Jens Rohde ikke har svaret på, om redegørelsen nu er fyldestgørende, når man ikke har noget så væsentligt med, som at man som minister bevidst overtræder loven.

Vi har vel herinde, vi 179 folketingsmedlemmer inklusive ministeren, en særlig pligt til at overholde loven. Men her siger man altså højt og flot: Jeg ved godt, loven er sådan, men jeg overtræder den bare. Kan de partier, der står bag det her forslag til vedtagelse, virkelig stå inde for, at en minister kan gøre det på den måde? Kan statsministeren stå inde for det, kan Venstre stå inde for det?

Lad mig bare minde om, at når man havde problemer med ministre i den tidligere regering, var det anderledes toner, der var fra oppositionen på daværende tidspunkt. Når jeg tænker på, hvordan man agerede på daværende tidspunkt – prøv at tænke på, hvordan man agerede – så har vi jo været alt, alt for flinke i den her sag, alt for flinke.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil gerne, som hr. Jens Rohde appellerer til, henholde mig til redegørelsen; jeg har selv ud fra fattig evne forsøgt at læse den grundigt. Derfor kom det bag på mig, at hr. Jens Rohde svar på mit spørgsmål var, at det var afklaret i redegørelsen.

Det var spørgsmålet om, at finansministeren angivelig har skrevet under på, at han overholdt bopælspligten eller i hvert fald ville gøre det inden for 6 måneder, den 14. maj 2001, samtidig med, at det fremgår af redegørelsen – og dermed

går jeg ud fra, at også finansministeren tiltræder, at sådan er det – at han først opfylder bopælskravet den 1. november 2002, altså halvandet år efter.

Forudsætningen for, at han kunne købe – ja, nu kan jeg ikke finde ud af alle de der gårde, men gård nummer to, var, at han opfyldte bopælspligten. Der er det, jeg spørger: Hvis han har skrevet falsk under dér, er det så ikke dokumentfalsk, og hvis ikke jeg har forstået redegørelsen rigtigt, kan jeg så ikke få en vejledning af hr. Jens Rohde? Hvor er skriftstedet for, at denne sag er behandlet og afklaret?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det kører lidt i ring. Til hr. Ole Stavad: Jeg har ikke yderligere at tilføje til det svar, jeg har givet i forbindelse med redegørelsen. Vi har sagt, at vi tager redegørelsen fra finansministeren til efterretning, og længere er den ikke.

Til hr. Jens Peter Verner sen. Nej, jeg synes såmænd ikke, hr. Jens Peter Verner sen er flink, i hvert fald ikke i den sammenhæng her. Og jeg synes næsten, det er synd for hr. Thomas Adelskov, hvis han i den her sammenhæng skal kaldes flink, for det tror jeg ikke han vil bryde sig alt for meget om.

Til hr. Villy Søvn dal: Igen og igen og igen: Finansministeren er ikke blevet behandlet anderledes end hverken den lille mand eller den store mand, som er kommet i konflikt med bopælspligten.

Så er det rigtigt, at der er andre sanktioner for brud på andre regler, men det har jo ikke noget at gøre med, om man er den lille mand eller den store mand. Finansministeren er blevet behandlet fuldstændig, fuldstændig som andre, der kommer i konflikt med bopælspligten.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg tager til efterretning, at jeg ikke får noget svar fra Venstres ordfører. Det er fair nok, for der kan spørges meget her. Men jeg går ud fra, at når vi kommer lidt længere hen i debatten, så kan jeg få et svar fra statsministeren.

Statsministeren har jo den store fordel i modsætning til hr. Jens Rohde, at han har et stærkt apparat bag sig med kyndige folk, der har juridisk indsigt. Og det er jo ikke en ligegyldig sag, hvis det, der først er kommet frem i dag, som jeg har set det, som konsekvens har, at finansministeren har begået dokumentfalsk.

Kl. 20.25

Jeg påstår ikke, at finansministeren har gjort det, men ud fra det, jeg kan læse mig til, kan jeg ikke finde anden dækkende betegnelse, og derfor synes jeg, det ville være nyttigt, om statsministeren afklarer den sag, inden den debat her er færdig.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Thomas Adelskov, tredje og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Hr. Jens Rohde siger, at han ikke havde yderligere at tilføje til hr. Ole Stavads spørgsmål. Så vil jeg spørge anderledes end hr. Ole Stavad: Synes hr. Jens Rohde ikke, at det er utilfredsstillende, at der ikke i den redegørelse, som ellers skulle omfatte alle de sager, der har været og alt, hvad der har handlet om gårdkøb og gårdsalg og hektar osv., ikke står andet om købet af Gråmosegård – altså den anden gård – end små 5 linjer?

Og er det ikke utilfredsstillende, at der netop ikke er gjort rede for, at finansministeren har søgt om en særlig tilladelse til at kunne købe gården og ved den lejlighed ifølge Ekstra Bladet har skrevet under på, at han enten overholdt eller inden for 6 måneder ville overholde landbrugslovens bopælspligt? Synes hr. Jens Rohde ikke, at det er utilfredsstillende at skulle stå her i dag og svare på lige nøjagtig det spørgsmål?

Så kan jeg forstå, at hr. Jens Rohde er lidt bekymret for, om hr. Jens Peter Vernersen nu skal begynde at stille spørgsmål, når jeg holder min ordførertale. Jeg kan sige til hr. Jens Rohde, at jeg faktisk synes, vi har været meget flinke over for finansministeren i denne sag.

Finansministeren har haft alle chancer til at komme med en redegørelse til Folketinget, alle chancer til at svare på spørgsmål, men finansministeren har afvist, har dækket, er kommet med forkerte forklaringer og har skullet trækkes til trug i dag, op til denne dag, før vi har fået en redegørelse og bare nogle af svarene.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Altså igen til de herrer: Jeg deler ikke avis, jeg deler ikke økonomi, jeg deler ikke bopæl med finansministeren. Jeg kan kun forholde mig til, hvad der står i redegørelsen og ikke til en hel masse ting om, hvad man og andre godt kunne have tænkt sig, at der stod i den redegørelse. Jeg

forholder mig til det, der står i redegørelsen, og der kan jeg henvide til det, som står – jeg tror, det er på side 4 – om køb af de respektive gårde.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Thomas Adelskov som ordfører.

Thomas Adelskov (S):

Den 2. oktober 2002 begynder pressen at interessere sig for finansministerens ejendomme ved Rørvig. Først i forbindelse med finansministerens opløsning af offentlige stier, siden for, om finansministeren overhovedet har beboet sine ejendomme.

Finansministerens svar herpå var først tavshed, dernæst injurierende anklager mod naboerne i Nakke for at rende med, jeg tror, det hed ondsindet nabosladder. Siden, da pressen søgte aktindsigt, fortalte ministeren, at han som minister havde haft et stort arbejdspress og derfor ikke kunne overholde landbrugslovens bopælspligt.

Efterfølgende, da pressen nu havde boret videre, gav finansministeren som forklaring, at han i årene, inden han blev minister, troede, han var omfattet af Folketingets såkaldte jyderegel. En regel, der i øvrigt kræver hele to godkendelser eller dispensationer fra Folketingets formand, hvilket aldrig nogen sinde er blevet søgt.

Netop denne fremgangsmåde har desværre været kendetegnende for finansministerens håndtering af hele denne sag. Først tavshed, så benægtelse, og siden hen erkendelse af det og kun det, som offentligheden allerede godt vidste, og som pressen havde afdækket og dokumenteret. Således har farcen om redegørelsen til Folketinget også udviklet sig.

Først nægtede finansministeren at give en redegørelse, siden hen blev han tvunget til det. Alligevel valgte finansministeren at vente til sidste øjeblik med at give statsministeren og Folketinget den krævede redegørelse, også selv om sagen nu har rullet siden den 2. oktober.

Samtidig må man konstatere, at redegørelsen viser sig at være mangelfuld, bl.a. med hensyn til spørgsmålet om finansministerens hektaropmåling, og få timer efter udgivelsen gav den da også anledning til den første rettelse og til nye erkendelser.

Her til formiddag har vi også kunnet læse i Ekstra Bladets afsløringer, at der i den ellers meget juridiske redegørelse er udeladt en redegørelse fra finansministeren forud for sit køb af den anden gård, hvor finansministeren ifølge

bladet har givet oplysninger, der ikke helt holder vand.

Kl. 20.30

Endelig må man sige om redegørelsen, at den jo ikke beskæftiger sig med de politiske og moralske problemer. Finansministeren har ikke overholdt landbrugslovens bopælspligt, en pligt, der er en hjørnesten i landbrugsloven, fordi den netop har til formål at lette mulighederne for unge landmænd for at have råd til og mulighed for at kunne købe deres eget landbrug. Det er en regel, som har til formål at forhindre netop rigmænd og andre i at opkøbe landbrug.

Finansministeren har ikke overholdt sommerhusreglen. Det er en regel, som skal beskytte sommerhusområderne og kommunerne mod overdreven tilflytning og brug af sommerhusområderne.

Finansministeren skylder også fortsat borgerne i Rørvig en undskyldning for anklagerne om nabosladder.

Finansministeren skylder offentligheden en undskyldning for forsøgene på at dække over sagen.

Finansministeren skylder også at forholde sig til det moralske dilemma, nemlig det, at Folketing, regering og kommuner i disse år bruger mange ressourcer på at afdække socialt bedrageri via nidkær jagt på borgere, der får udbetalt for mange børnepenge eller for meget i boligsikring, hvor ægtefællen har opgivet en anden folkerregisteradresse end den faktiske. Når disse ganske almindelige borgere fanges i lovovertrædelser, ja, så dømmes de som sociale bedragere. De får bøde, og de skal betale det hele tilbage.

Finansministeren er sådan set fanget i en tilsvarende lovovertrædelse. Finansministeren har fået udbetalt hektarstøtte uden at bo der, hvor han sagde han boede, uden at opfylde landbrugslovens bopælspligt. Finansministeren har folkerregisteradresse i Rørvig, men har reelt boet i sit sommerhus.

Finansministeren pålægges ikke dom eller bøde eller tilbagebetaling, og det er alene, fordi han ikke blev opdaget; ikke fordi finansministeren har været lovlydig, men fordi han ikke blev opdaget.

Der er god grund til kritik, kritik af finansministerens håndtering af sagen, den manglende overholdelse af bopælspligten, den manglende overholdelse af sommerhusreglen og at finansministeren har givet svar til Folketinget, hvor han jo har taget jordbrugskommissionen i Vestsjællands Amt til indtægt for vurderinger, de al-

drig har foretaget, og det var dermed på daværende tidspunkt med til at lukke diskussionen om tilbagebetaling af yderligere hektarstøtte.

I forbindelse med redegørelsen har jeg en række spørgsmål, som jeg mener, at statsministeren bør besvare:

Er statsministeren tilfreds med redegørelsen og dens indhold?

Synes statsministeren ikke, at det skorter på grundighed fra finansministerens side, når der allerede få timer efter offentliggørelsen fremkom de første rettelser til redegørelsen, nu med indrømmelse af, at finansministeren burde have handlet anderledes over for jordbrugskommissionen i Vestsjællands Amt i år 2000?

Synes statsministeren, at finansministerens redegørelse har været fyldestgørende, når Ekstra Bladet i dag kan påpege direkte mangler i redegørelsen og måske har givet jordbrugskommissionen forkerte oplysninger? ...

Formanden:

Ja, så skal vi til at stoppe.

Thomas Adelskov (S):

Tror statsministeren, at der vil komme mere frem i pressen?

Tror statsministeren, at sagen er slut?

Hvor mange tiltalefravalde vil statsministeren acceptere af sin finansminister?

Formanden:

Hr. Thulesen Dahl som ordfører.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Efter flere måneders debat i medierne har Folketinget nu mulighed for at få en samlet debat om finansministerens gøren og laden i forhold til hans overholdelse af hans bopælspligt m.v. Det synes vi da er ganske udmærket.

Dog kan man måske spørge forespørgerne, hvad de egentlig havde tænkt sig. Jeg mener, man har spurgt statsministeren, om statsministeren kan oplyse, i hvilket omfang finansministeren har overholdt landbrugslovene, reglerne vedrørende sommerhuse – det lyder meget naturligt, og så kommer det – og andre love i perioden fra og med 1997 til i dag.

Det vil nok være en lidt stor opgave, ja, man kan så gisne om, hvorvidt statsministeren kan svare på det, men det er jo alt. Så jeg går også ud fra, at forespørgerne forestiller sig, at vi med besvarelsen her har fået klarhed over, hvorvidt fi-

nansministeren har trådt for hårdt på speederpedalen og lignende i perioden fra 1997 til i dag.

Det er i hvert fald en meget bred forespørgsel, der er rejst, når den omfatter, hvad finansministeren har gjort siden 1997 og til i dag.

Fra Dansk Folkepartis side skal jeg sige, at vi noterer os den redegørelse, finansministeren er kommet med og Folketinget fik tilsendt i går. Vi tager den ikke til efterretning, som regeringspartierne gør. Vi noterer os, at den er fremsendt til Folketinget. Vi konstaterer også, at der i redegørelsen egentlig ikke er noget nyt i forhold til det, der har været en del af den offentlige debat. Vi ser redegørelsen som et partsindlæg, en finansministers mulighed for at gøre rede for sine ting.

Kl. 20.35

Vi er nu glade for redegørelsen alligevel, på den måde at vi selvfølgelig regner med, at i og med at man har haft mulighed for at bruge tid på sådan en redegørelse, har man også fra finansministerens side haft mulighed for grundigt at vurdere, om alt er med, og om man fyldestgørende har redegjort for sine ting. Det forventer vi selvfølgelig er sket med redegørelsen.

Dermed vil jeg også med det samme sige, at vi synes, det er utrolig ærgerligt og selvfølgelig også et minus for finansministeren, at den redegørelse, som vi fik i går, ret hurtigt efter, faktisk ganske få timer efter, at vi fik den, skulle korrigeres i form af den korrektion, vi fik i Folketinget i aftes.

Nu forventer vi med den korrektion, at forholdene omkring boligforholdene er klarlagt og vi har fuldt overblik, og det betyder også, at vi føler, at Folketinget nu er i stand til at vurdere sagen og drage en konklusion på det nu kendte grundlag.

Man kan altid diskutere, om sanktionerne for overtrædelse af landbrugslovens regler om bopælspligt står mål med den restriktion, der jo fremgår af landbrugsloven. Ikke desto mindre har Folketinget fastsat, hvad det er for sanktioner, der gælder, når man overtræder reglerne. I sådan en situation gælder det for os alle sammen, at vi vil modtage et brev fra en jordbrugskommission om, at vi skal overholde reglerne, og hvis vi så gør det, er det dét, og så sker der ikke mere.

Nu mener vi selvfølgelig i lighed med en række andre, at det er et ekstra moment, at der her er tale om, at det er en finansminister og en politisk aktiv, som overtræder reglerne, og at det selvfølgelig betyder, at kritik er berettiget, så det

ikke bare er et brev, der kommer fra en kommission om, at reglerne skal overholdes, men at der sker noget mere.

Derfor har vi også med tilfredshed kunnet se, at der er flertal i Folketinget for en vedtagelse, der udtrykker kritik af finansministeren. Vi konstaterer også, at finansministeren har gjort det klart, at reglerne fremover vil blive overholdt. Derudover konstaterer vi for vores vedkommende selvfølgelig også med tilfredshed – det har vi også været ude at sige at finansministeren burde – at der enten er tilbagebetalt eller ikke modtaget hektarstøtte for godt 200.000 kr.

Det, vi står med, er selvfølgelig, at vi må vurdere, hvad Folketingets rolle er i den her sag. Vi har vurderet, at Folketingets rolle er at tildele finansministeren kritik for det, der er sket, samtidig med at vi konstaterer, at reglerne fremover bliver overholdt, men ikke at Folketinget på det her grundlag skal gå videre og dermed forsøge at fælde finansministeren i form af et mistillidsvotum. Det er også derfor, vi er medforslagsstiller til den vedtagelse, der er redegjort for her, som efter vores vurdering gør, at vi finder den rigtige form og balance i sagen, hvor vi altså tildele kritik, men tildeler kritikken på det rigtige grundlag.

Kritik er berettiget, og den må finansministeren tage til sig. Vi håber selvfølgelig, at vi har det fulde grundlag for vores vurdering af den her sag. Viser det sig på et senere tidspunkt, at der kommer nye momenter frem, er det klart, at vi forbeholder os retten til at vurdere sagen på ny.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Det er sådan set meget sjovt at høre et parti, der tidligere har haft så skarpe synspunkter, falde så bastant til patten, at man nøjes med at udtrykke lidt aftalt, ufarlig kritik.

Sådan set synes jeg bedst, at jeg kan forstå Dansk Folkeparti, for det her drejer sig ikke om retfærdighed. Det drejer sig om snæver interessevaretagelse. Dansk Folkeparti har en finansminister, som har været utrolig overkommelig i forhold til Dansk Folkepartis ønsker, så meget, at grupperne fra både Venstre og De Konservative har protesteret over den tætte forbrødring. Alt det der med misforholdet mellem den lille mand og den store mand, som er vigtigt for Dansk Folkeparti op til et valg, betyder derfor ikke så meget i forhold til at have en finansminister, som man kan lave sådan nogle aftaler med.

Jeg vil spørge: Hvor meget af den her slags vil Dansk Folkeparti se gennem fingre med for at bevare en nær og tæt allieret?

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Hr. Kristian Thulesen Dahl har jo lige leveret en stærk kritik af finansministeren, og mit spørgsmål er derfor i al enkelhed, hvad grunden er til, at Dansk Folkeparti har valgt at støtte en vedtagelse med en mildere formulering end den, som oppositionen har foreslået, hvor der rettes en kraftig kritik – ikke et mistillidsvotum, for det er vi enige i at sagen ikke kan bære på nuværende tidspunkt – da der er tale om tre lovbrud.

Kl. 20.40

Vi ved jo, at Dansk Folkeparti har skiftet mening undervejs og nu er faldet til patten og er blevet de dikkende lammehaler, som man ofte bliver i de situationer, hvor man føler, at man bør holde hånden over regeringen.

Når jeg spørger, skyldes det selvfølgelig noget af det, som hr. Villy Søvndal også var inde på. Jeg finder det ikke særlig betryggende at have en finansminister, hvis politiske liv er fuldstændig i lommen på Dansk Folkeparti.

Derfor vil jeg gerne høre, hvorfor Dansk Folkeparti på trods af den stærke kritik, de har givet udtryk for her, ikke støtter den stærke kritik, som resten af oppositionen ønsker at rette mod finansministeren.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg skal ikke bidrage så meget til spørgsmålet om, hvad Dansk Folkeparti har fået for at redde finansministeren. Jeg vil til gengæld godt stille et spørgsmål, der måske kan afdække lidt af, hvor meget der måske har skullet i posen som betaling til Dansk Folkeparti.

Jeg vil godt spørge: Er det sådan, at Dansk Folkeparti mener, at det, der står i forslaget til vedtagelse fra bl.a. Dansk Folkeparti og regeringspartierne, hvor der står, at man konstaterer, at finansministeren stærkt har beklaget sin overtrædelse af reglerne, dækker det ind, at finansministeren i tv i de sidste par uger og i interviews til medierne i almindelighed har sagt, at den eneste fejl, han har lavet, er, at han har boet for lidt i Rørvig?

Det er jo ikke det, der er sket. Det, der er sket, er, at finansministeren har overtrådt lovene, og det er det, der er galt. Det har han ikke stærkt beklaget – i hvert fald ikke i offentligheden.

Så vil jeg godt til sidst spørge: Jeg kan forstå, at man er tilfreds med, at der er betalt hektarstøtte tilbage. Nu er det jo med de oplysninger og særlig med den rettelse, som finansministeren kom med i går, kommet frem, at det sådan set går helt tilbage til den 1. juli 2000. Mener Dansk Folkeparti så, at finansministeren skal betale yderligere hektarstøtte tilbage, altså også fra år 2000?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal først sige til hr. Villy Søvndal, at vi ikke ser på en ministers tegnebog, når vi vurderer, hvad Folketinget skal udtale af kritik. Det kunne vi ikke drømme om. Vi vil ikke gå ind i en ministers privatøkonomi og sige, at hvis man har over det niveau, er det en form for kritik, vi tildejer, og er det under det niveau, er det en anden form for kritik. Det er simpelt hen en mærkelig argumentation.

Vi ser på sagens substans, og vi ser på, hvad det er for en overtrædelse, vi står med. Så vurderer vi, hvordan sanktionen ville være, hvis en anden begik den overtrædelse, og så vurderer vi, hvad det efter vores skøn er rimeligt, at Folketinget gør. Her har vi vurderet, at det er rimeligt, at Folketinget udtrykker kritik af det, finansministeren har gjort. Det har vi gjort klart, og det er så med glæde, at vi konstaterer, at det vil der også være et flertal for i Folketinget.

Dermed også være sagt til hr. Martin Lidegaard, hvorfor vi vælger den formulering, vi gør. Vi lagde os fra Dansk Folkepartis side for et par dage siden fast på, hvad vi mente var nødvendigt, der indgik i en vedtagelse her i Folketinget. Det meldte vi klart ud i dagspressen, og jeg kan med glæde konstatere, at det forslag, som vi nu er enige med regeringspartierne om, indeholder de ting, som vi nævnte burde være en del af en vedtagelse her i dag. Vi kan da kun være tilfredse med, at det, vi siger bør være et minimum i sådan en vedtagelse, er der også et flertal, der vil bære igennem.

Så kan jeg forstå, at hr. Martin Lidegaard ikke synes, det er særlig betryggende, at regeringen har Dansk Folkeparti at støtte sig til. Det er jo ikke underligt med Det Radikale Venstres historiske position, at man har den opfattelse. Det er bare en kendsgerning, at sådan er det. Det er Det Radikale Venstre ikke særlig glade for, men det er Dansk Folkeparti særdeles glade for. Vi er såmænd også meget trygge ved Det Radikale Venstres position på nuværende tidspunkt.

Så til hr. Thomas Adelskov: Jeg mener, at finansministeren stærkt har beklaget det. Det kan godt være, at hr. Thomas Adelskov kan henvise til en række tv-interviews og lign., men finansministeren har stærkt beklaget det passerede. Det tager vi ind i forslaget til vedtagelse, og jeg har ikke det ønske, at der sker mere end det, vi nu har forholdt os til i forslaget til vedtagelse, heller ikke i forhold til hektarstøtten.

Jeg noterede i min ordførertale, at der ikke er modtaget hektarstøtte på godt 200.000 kr. Det var noget, der kom oven i det, der måske juridisk kunne være en forpligtelse for finansministeren. Vi bad om, at der skete en tilbagebetaling, vi mente, det var rigtigt, og vi kunne med tilfredshed notere, at det skete.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må konstatere, at der er sket en væsentlig forandring med hr. Thulesen Dahl fra dengang, vi havde en socialdemokratisk ledet regering, og så til i dag.

Jeg erindrer jo, med hvilken nidkærhed, hr. Thulesen Dahl overvågede, at socialdemokratiske ministre ikke vildledte Folketinget, f.eks. i EU-debatterne. Nu må man sige, at der gives mere snor til ministrene, nu kan de godt vildlede gentagne gange i en sag, uden at det får nogen videre konsekvenser.

Kl. 20.45

Jeg vil godt spørge hr. Thulesen Dahl, om hr. Thulesen Dahl virkelig tør tro på, at den redegørelse, der nu ligger, skulle være en fuldstændig dækkende beskrivelse af denne sag, når det nu f.eks. kommer frem i dag, efter at redegørelsen er givet, at finansministeren sandsynligvis på et falsk grundlag har skrevet under på en erklæring, der gjorde det muligt for ham at købe en gård. Der bliver jo bare ved med i denne sag at dukke noget op, og mit spørgsmål til hr. Thulesen Dahl er: Hvad skal vi stille op med den sag? Skal den ikke kulegraves, før vi kan drage en konklusion?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg forsøgte at få svar på nogle spørgsmål fra Venstre. Det fik jeg ikke held til. Nu håber jeg, at Venstres støtteparti vil give svar på spørgsmålene.

Mener Dansk Folkeparti, at et brud på sommerhusreglerne er strafbart i modsætning til et brud på landbrugslovens regler? Det er det ene.

Det andet, jeg godt vil spørge til, er omkring de 70 ha. Der står i vedtagelsen, der ligger på Folketingets bord, at det er tilkendegivet, at finansministeren fuldt ud vil overholde reglerne i fremtiden. Mener Dansk Folkeparti, at hvis det viser sig, at de arealer, der omtales i redegørelsen, de 82 ha, som finansministeren er ejer af, ikke er de 12,5 ha, der er opgivet som fradragsarealer, så er forudsætningerne for denne vedtagelse brudt?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det er altså bemærkelsesværdigt, så medgørligt et Dansk Folkeparti vi har med at gøre, når man tænker lidt tilbage i tiden, men lad det nu være.

Jeg var såmænd ikke så meget optaget af finansministerens personlige tegnebog. Jeg er meget mere optaget af det forhold, at det er en meget dyr sag for et land at have en finansminister, der kommer så svag ud af det her forløb. Det kan godt være, at finansministeren med støtte fra Dansk Folkeparti kan blive i nogen tid, og jeg kan godt forstå Dansk Folkepartis interesse i at holde hånden over en mand, der har været så lydhør over for Dansk Folkepartis ønsker, at selv Venstres og De Konservatives gruppemedlemmer har protesteret over, at der ikke var den samme lydhørhed over for regeringspartierne. Det kan jeg godt forstå.

Jeg bebrejder ikke, at man gerne vil bevare et godt forhold til en nær ven og allieret. Det er jo politisk forståeligt. Men det, jeg synes er underligt, er, at man giver køb i forhold til grundlæggende principper om lov og orden, altså at regler skal overholdes af både stor og lille, og at man så afgørende bryder med tesen om, at Dansk Folkeparti skulle være den lille mands parti.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hr. Keld Albrechtsen siger, at nu kan ministeren, så vidt jeg lige fik noteret ned, vildlede flere gange. Jamen det siger jo sig selv, at vi ikke opfatter det, der er sket, som en vildledning af Folketinget. Det er jo den forskellige opfattelse, vi har af tingene.

Så spørger hr. Keld Albrechtsen også, om redegørelsen nu er fyldestgørende. Jeg sagde i mit ordførerindlæg – jeg håber, at hr. Keld Albrechtsen lyttede godt efter – at vi konkluderer, som vi gør, på baggrund af det kendte grundlag, der

ligger. Kommer der nye ting frem, forbeholder vi os retten til at vurdere på ny.

Så spørger hr. Kristen Touborg, om et brud på sommerhusreglen er strafbart. Man kan jo sige, at det ikke er lovligt, hvis man bor for meget i sit sommerhus. Finansministeren har jo skrevet og har noteret over for Folketinget og offentligheden, at han mener, at han har sovet for meget i sit sommerhus. I forhold til et tidligere spørgsmål, der var til en tidligere ordfører, må det siges, at det lyder meget naturligt, at hvis man har sovet for lidt det ene sted, har man sovet for meget det andet sted.

Sagen er vel bare, og det fremgår jo også af de regler, vi har i Skov- og Naturstyrelsens vejledning om brug af sommerhuse, at vi er i en situation, hvor det er meget svært præcist at definere, hvornår man egentlig bruger sit sommerhus for meget. Jeg må sige, at jeg synes klart og tydeligt, at der, hvor der er noget at komme efter, er med hensyn til et brud på bopælspligten, og det er jo også det, vi sætter fokus på. Men man kan altså diskutere, om vi så taler om to sider af samme sag.

Kl. 20.50

I forhold til det med de 70 ha står der nederst på side 4 i den redegørelse, som finansministeren afleverede i går til Folketinget, og som vi har noteret os er fremsendt, at den advokat, der bekræfter handelen i forbindelse med købet af den tredje gård, har gjort klart, at det samlede areal med fradrag af fradragsarealer ikke overstiger 70 ha, og vi forudsætter selvfølgelig, at finansministeren må være i god tro om, at han ikke dermed har et areal på mere end de 70 ha og dermed opfylder reglerne.

Så må jeg komme tilbage til hr. Villy Søvnald i næste runde.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg udmærket forstår, at hr. Kristian Thulesen Dahl er tilfreds med den position, han har. Det var slet ikke det, som jeg var ude efter at anfægte. Men det er klart, at set fra andre partier kan det godt være betænkeligt, ikke at man har et flertal i Folketinget, for det har man jo, sådan er demokratiets vilkår, men at finansministerens personlige politiske liv står og falder med, om Dansk Folkeparti kan levere sikkerhedsnettet, og det er en lidt usædvanlig situation.

Men mit spørgsmål til hr. Kristian Thulesen Dahl var i og for sig et andet.

Forskellen på de to vedtagelser, Dansk Folkeparti skal vælge imellem i dag, er, at den ene stryger finansministeren lidt over håret og siger: Det var søreme godt, at finansministeren har erkendt sit lovbrud, og det er godt, at han har beklaget det, og det er da også kritisabelt, at han har overtrådt loven. Hvorimod den anden er lidt mere håndfast og giver en kraftig kritik af det lovbrud, finansministeren har lavet.

Dansk Folkeparti har valgt at støtte den blide formulering. Hvorfor det? Mener man ikke, at finansministerens lovbrud er kraftigt kritisabelt?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg vil også spørge hr. Thulesen Dahl, om ikke hr. Thulesen Dahl mener, det er en skærpende omstændighed – det fremgår jo ikke af redegørelsen – at finansministeren var fuldstændig bevidst om, at det var ulovligt, hvis han ikke boede på den gård, han havde købt. Det er jo det, finansministeren skriver i et svar til Folketinget: Jeg er fuldstændig bekendt med, at jeg skal bo på gården, og jeg er bekendt med bopælspligten.

Og så undlader man i øvrigt at opfylde pligten. Det står jo i spørgsmål S 287 til finansministeren.

Så vil jeg godt spørge, om Dansk Folkeparti mener, at det er i orden at overtræde reglerne.

Og jeg har et spørgsmål mere. Der blev jo sagt, at hvis der kommer flere oplysninger frem end dem, vi har i redegørelsen – nu mener jeg faktisk, at der er kommet én ekstra, to ekstra måske, dels det med, at det var bevidst, dels det med, at det kunne være dokumentfalsk – så ville Dansk Folkeparti gøre sin stilling op igen.

Skal det forstås på den måde, at man har sådan en trussel liggende mod finansministeren? Og kan statsministeren leve med, at hammeren falder, hvis der kommer sådan en lille ting frem igen? Det synes jeg bliver interessant.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hr. Kristian Thulesen Dahl siger i svaret til hr. Kristen Touborg, at han henholder sig til det nederst på side 4, hvor der står, at finansministerens advokat har udtalt sådan og sådan, og så siger Hr. Kristian Thulesen Dahl, at dermed er finansministeren i god tro.

Betyder det, hvis det viser sig, at det ikke er rigtigt, at finansministeren så ikke har gjort noget, som kan give anledning til, at Dansk Folkeparti må tage op til overvejelse, om finansmini-

steren stadig væk kan leve op til den værdighed og troværdighed, som en minister skal have?

For man må vel sige, at finansministeren altså må vide, om 23 tdr. land er omfattet af det, som i det sprog hedder fradragsarealer. Det kan man ikke tage helt fejl af.

Hvis nu det viser sig, at der måske i virkeligheden ikke er 23 tdr. land, men måske kun det halve, kan man så virkelig være i god tro? Hvis man er landmand, så tror jeg ikke, at man kan være i god tro i den forbindelse.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu har det også været diskuteret, hvornår man er landmand, så det kan vi selvfølgelig også tage ind i debatten.

Der er jo søgt om nogle dispensationer, men der er også givet nogle dispensationer. Så kan man være enig i det eller uenig, men det er i hvert fald et faktum, når man har fulgt sagen.

Hr. Villy Søvndal siger nu, at han ikke er interesseret i finansministerens personlige tegnebog, men jeg hører ikke, at hr. Villy Søvndal er andet. Jeg hører i virkeligheden ikke andet, end at hr. Villy Søvndal fokuserer på, hvor mange penge finansministeren mon har. Jeg må derfor konkludere, at hr. Villy Søvndal mener, at vi i Folketinget skal vurdere vores kritik på baggrund af, om en minister har få eller mange penge.

Kl. 20.55

Det er ikke vores dagsorden. Vi vurderer på baggrund af det, sagen indeholder, hvilken sanktion man normalt vil få for det, hvilken skærpende omstændighed det er, at man er minister, og hvad vi så mener skal gøres. Der når vi frem til, at ud over det, der sker normalt i sådan en sag, ønsker vi også at tildele finansministeren en kritik for, at han ikke har overholdt sin bopælspligt.

Så siger hr. Martin Lidegaard, at der jo er forskel på vedtagelserne, og at vi stryger finansministeren med håret. Det er ikke vores opfattelse, at vi gør det med det forslag til vedtagelse.

Der har også været en debat her på det seneste, og jeg synes, det er helt berettiget, altså det med at have en mulighed i Folketinget for at vedtage et mistillidsvotum. Og så har vi sådan en facon her, hvor man ikke giver et mistillidsvotum, altså hvor man ikke ønsker, at en finansminister skal gå af. Det kan jeg også forstå. Det Radikale Venstre heller ikke ønsker eller mener. Men man har en diskussion om, hvilke tillægs-

ord der skal stå foran et eller andet ord som f.eks. kritik.

Jeg tror virkelig, det er noget christiansborgsk, vi er inde i her, når vi laver sådan en afvejning. Det, der er afgørende for os, er, at vi markerer over for finansministeren, at her er han gået over stregen. Det vil vi ikke finde os i, og vi indskærper, at han fremover overholder reglerne, som han har sagt. Det forventer vi selvfølgelig også sker. Det andet er altså meget christiansborgsk, må jeg nok sige.

Så til hr. Vernersen, som mener, at finansministeren er bekendt med, at han ikke har overholdt bopælspligten. Det, vi forholder os til i vedtagelsen, er, at han ikke har overholdt bopælspligten, og vi mener, at han skal modtage kritik for det. Vi mener naturligvis ikke, at det er i orden at bryde reglerne; det spørger hr. Vernersen også om.

Så spørger hr. Vernersen, om statsministeren mon kan leve med, at vi vil have retten til hele tiden at vurdere, om der kommer nyt frem. Det kan statsministeren jo blive nødt til. Det går jeg også ud fra statsministeren kan. Det ville da være mærkeligt, hvis et politisk parti herinde ikke forbeholder sig ret til hele tiden at vurdere en sag på det grundlag, man kender på det tidspunkt, man vurderer sagen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu vil jeg minde hr. Thulesen Dahl om, at det der med, hvor kraftigt en vedtagelse er skrevet, jo ikke bare er noget christiansborgsk. Hr. Kristian Thulesen Dahl kan jo nok huske, hvordan vi skrev den såkaldte Rushdiedagsorden, hvor vi gjorde det klart, at når der var tale om alvorlig kritik, var det dermed tilkendegivet, at så kunne statsministeren ikke bevæge sig længere, før han faldt.

Men det, der jo tilkendegives i regeringspartierne og Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse, er, at der er et godt stykke vej endnu, før Dansk Folkeparti har fået nok. Det er det, man tilkendegiver ved at formulere sig på den måde.

Jeg vil gerne spørge hr. Kristian Thulesen Dahl: Hvad vil Dansk Folkeparti gøre ved det problem, at det så viser sig i dag, at vi kan stå i den situation, at finansministeren på et falsk grundlag har skrevet under på en blanket, måske har han givet afgørende forkerte oplysninger til myndighederne for at få lov til at købe en gård, således at købet af den gård i virkeligheden kan vise sig at være sket på et ulovligt

grundlag? Hvad vil Dansk Folkeparti gøre ved det problem?

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Man skal være forsigtig med at udtale sig på et hypotetisk grundlag. Derfor forstår jeg godt, at hr. Thulesen Dahl siger, at han udtaler sig på det grundlag, der ligger. Det er jo sådan set et rimeligt udgangspunkt.

Nu kunne jeg se, at hr. Thulesen Dahl lyttede intenst til den debat, der var imellem hr. Jens Rohde og mig, og derfor er det her jo ikke et hypotetisk spørgsmål. Det er i dag klart oplyst i pressen, i Ekstra Bladet. Jeg mener, at dokumentationen, som jeg læser den, er rimelig præcis, altså at finansministeren har afgivet en erklæring, der, hvis vi holder os til finansministerens redegørelse, de facto er forkert.

Som jeg har forstået det, er det vel at mærke en oplysning, der er afgørende for, om finansministeren kunne købe gård nummer to. Det er derfor, jeg har stillet spørgsmålet om, hvorvidt der er et dokumentfalskproblem. Har hr. Thulesen Dahl fundet svaret på det spørgsmål i redegørelsen?

Kl. 21.00

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Hr. Thulesen Dahl sagde i sit sidste svar: Finansministeren var i god tro omkring det med de 70 ha. Jeg må sige, at det syntes jeg er utrolig overraskende. Betyder det, at man kan betale sig til at få ret? En advokat kan jo bestilles til at give sådanne oplysninger.

Det skal altså vurderes, om fradragsarealer kan trækkes fra det samlede areal eller ej. Man kan ikke sidde på et kontor og beslutte, om de kan trækkes fra eller ikke kan trækkes fra. Det er normalt ikke sådan, at advokater er uddannet til det. Det skal man faktisk have en landinspektør-uddannelse for.

Jeg kan selvfølgelig ikke vide, om den her advokat også er landinspektør. Hvis det er tilfældet, så vil jeg sætte tonelejet lidt ned. Men en landinspektør kunne altså have afklaret det her forhold, hvis man havde lavet en sådan undersøgelse med en landinspektør, men det har man jo ikke gjort endnu.

Jeg vil spørge hr. Thulesen Dahl, om ansvaret for resten af redegørelsen også er advokatens og ikke finansministerens.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Både hr. Aage Frandsen og hr. Kristen Touborg er inde på det her med de 70 ha, altså 82 ha minus de 12,5 ha, som fremgår af redegørelsen. Det, der jo fremgår af redegørelsen og dermed også er oplyst til Folketinget, er jo det, finansministeren har oversendt til Folketinget. Vi noterer os, at den advokat, der berigtiger handelen, oplyser, at når man trækker fradragsarealer fra, så overstiger ejendommene ikke 70 ha, og at der i forbindelse med tinglysning af skøde vil blive udarbejdet landinspektørerklæring.

Det er det, vi har at forholde os til. Vi har jo fået en oplysning fra finansministeren, som baserer sin vurdering af det her forhold på den oplysning, han får fra den advokat, der berigtiger handelen, om, at arealet ikke overstiger 70 ha.

Så vil jeg altså ikke stå og gøre mig klogere end det, der fremgår. Jeg har ikke været ude og måle noget som helst op, jeg har heller ikke bestilt nogen til det, det skal jeg heller ikke. Jeg skal forholde mig til det, der er lagt frem.

Statsministeren har taget den her redegørelse fra finansministeren til efterretning. Vi noterer os, at den er oversendt. Af den fremgår, at det ikke overstiger 70 ha. Så er det det grundlag, vi nu kender og kan basere vores beslutning på. Det er da klart, at hvis der kommer nye oplysninger frem, så forbeholder vi os ret til at vurdere på det grundlag. Det har vi sagt hele tiden.

Hr. Keld Albrechtsen forsøger at sammenligne sagen med Rushdiesagen. Det synes jeg simpelt hen ikke man kan. Jeg synes, der er en væsentlig forskel i forhold til Rushdiesagen, det kan vi jo komme ind på videre. Han nævner også det her med Ekstra Bladets oplysninger, hvilket hr. Ole Stavad også var inde på. De kredser omkring spørgsmålet: Er der tale om dokumentfalsk?

Det kan Folketinget ikke vurdere, det må politiet da i givet fald vurdere. Det er da ikke os, der skal sidde og vurdere, om der begås dokumentfalsk i en eller anden sammenhæng. Hvis det er sådan, det bliver godtgjort, at der er tale om dokumentfalsk, så må vi vurdere på det grundlag. Sådan må det da være.

Hr. Ole Stavad anerkender så, at vi tager stilling på det kendte grundlag. Det er jo lige præcis det, vi gør, også i forhold til den oplysning, som hr. Ole Stavad viderebringer fra Ekstra Bladet i dag.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg skal takke hr. Thulesen Dahl for svaret. Man må ikke bruge tilnavne ifølge Folketingets forretningsorden, for ellers ville det være nærliggende, synes jeg, at bruge noget med uld i mund efter de forskellige utrolig lange udredninger, hr. Thulesen Dahl kommer med.

Sagt til hr. Thulesen Dahl: Jeg har i intet af mine oplæg været optaget af finansministerens privatøkonomi. Det interesserer mig sådan set ikke. Det interesserer mig derimod, at et parti, der har lagt sig så fast på lov og orden-princippet, og et parti, der forfægter at være den lille mands parti, accepterer så vidt forskellige konsekvenser af at bryde reglerne.

Er det virkelig kun i SF, at vi synes, det er fantastisk at opleve, at mennesker nederst i samfundet, der laver små ting, der ikke er i overensstemmelse med f.eks. sociallovgivningen, kommer igennem hele rouletten, mens mennesker – uden at tage stilling til finansministerens økonomi – som formentlig ikke tilhører den dårligste del af samfundet, får lov til at slippe, i hvert fald hvis Dansk Folkeparti har brug for dem i sit politiske arbejde? Det er dog en mærkelig retspolitisk opfattelse.

Kl. 21.05

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Nu kan jeg forstå på hr. Kristian Thulesen Dahls ordførertale og også på hans senere indlæg, at Dansk Folkeparti ikke mente, at finansministeren i sine svar til Folketinget var kommet med vildledende oplysninger.

Så skal jeg spørge hr. Thulesen Dahl: Hvordan mener hr. Thulesen Dahl så, at vi andre skal tolke det forhold, at da diskussionerne, også rejst af Dansk Folkeparti, om tilbagebetaling af hektarstøtte er på sit højeste, giver finansministeren et svar til Folketinget, hvori han tager Jordbrugskommissionen for Vestsjællands Amt til indtægt for, at de har vurderet, at han først har haft bopælspligtsproblemer fra den 1. november år 2000, og dermed lukker han sagen?

Mener hr. Thulesen Dahl ikke, at det er vildledende oplysninger til Folketinget? Mener han ikke, at finansministeren dermed har misbrugt Jordbrugskommissionen for Vestsjællands Amt til at lukke en sag, hvor der ellers var god gang i debatten, og hvor Dansk Folkeparti jo også nu har konstateret her i salen i dag, at man var godt

tilfreds med tilbagebetaling af de omkring 200.000 kr. i hektarstøtte?

Men hvis man på daværende tidspunkt havde fået det korrekte svar, at det har jordbrugskommissionen aldrig sagt, og er enig i, at datoen går helt tilbage til den 1. juli, var kravet så ikke blevet rejst om, at der skulle ske yderligere i den sag?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil godt vende tilbage til det, som står i redegørelsen nederst side 4, og som vi har været inde på før, om det der med, at finansministerens advokat har udtrykt sig.

Jeg forstår det sådan, at hr. Kristian Thulesen Dahl er enig i, at uanset at finansministeren kan være i god tro, forstået på den måde at han ikke selv ved andet og ikke selv har undersøgt sagen, er det under alle omstændigheder finansministeren, der har ansvaret for hele redegørelsen.

Det vil sige, at skulle det vise sig, at de tre ejendomme ikke er under 70 ha tilsammen, har finansministeren afgivet en forkert oplysning til Folketinget, uanset at det er en advokat, der har givet oplysningen, fordi det til enhver tid må være vedkommende selv, der har ansvaret for at give oplysninger, ikke mindst i forhold til, at det er en minister, der giver oplysninger til Folketinget.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til hr. Villy Søvnald: Jeg fastholder fuldstændig, at hr. Villy Søvnald er utrolig optaget af størrelsen af pengepungen, i forhold til hvilken kritik eller hvilken sanktion man i givet fald skulle lade det her medføre. Jeg kan ikke høre det på anden måde, når jeg hører hr. Villy Søvnalds talrige spørgsmål.

Sagen er jo, at Folketinget har besluttet – det kan man diskutere visdommen i – forskellige sanktioner, forskellige størrelser af sanktioner inden for forskellige regler. Det kan godt være, at det ikke er særlig vist af Folketinget, at man har valgt sådan, men det har man altså gjort, og man har valgt, at et brud på det med bopælspligten medfører en skrivelse fra jordbrugskommissionen med et påbud om, at man skal overholde sin bopælspligt, og gør man det, så er det dét.

Så går vi videre for så vidt angår finansministeren, fordi han er finansminister, i forhold til det brud, han har gjort, og det har vi så redegjort

for, hvorfor vi gør. Det har ikke noget som helst at gøre med, at vi har kigget ned i lommen og set, hvor mange penge der ligger dér. Det har noget at gøre med, at overtrædelsens karakter gør, at vi mener, vi bør kritisere finansministerens overtrædelse af bopælspligten.

Så til hr. Thomas Adelskov: Jeg tror virkelig, man skal tro meget lidt om finansministeren, hvis man tror, at han ikke ville være klar over, at hvis han sendte et svar over med forsøg på bevidst vildledning om noget, der var så enkelt at få tjekket rigtigheden af, så var den gal. Derfor tror vi simpelt hen ikke på, at finansministeren i det svar, hr. Adelskov henviser til, har forsøgt bevidst at vildlede Folketinget.

Troede vi det, forholdt det sig anderledes, men det tror vi ikke. Det ville simpelt hen være for enkelt og for nemt for Folketinget at få adviseret sig omkring det, og derfor tror vi ikke, at finansministeren ville tro, at Folketinget ikke kunne finde ud af det.

Så til hr. Aage Frandsen, som spørger, om ikke det er rigtigt, at det er finansministeren, der har ansvaret for redegørelsen: Det er finansministeren, der har ansvaret for redegørelsen. Finansministeren lader sig så betjene af en advokat for at få den lavet. Det er finansministeren, der oversender redegørelsen til Folketinget, og derfor er det også finansministeren, vi kan henholde os til. Vi kan ikke henholde os til en advokat, og det gælder naturligvis også i spørgsmålet om optælling.

Finansministeren vælger i forbindelse med berigtigelsen af handelen at henholde sig til en optælling foretaget på baggrund af historiske vurderinger. Så skal man efterfølgende have en vurdering, altså en opmåling. Men det er finansministeren, der afleverer en redegørelse til Folketinget, det er finansministeren, vi har at henholde os til.

Kl. 21.10

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Hr. Kristian Thulesen Dahl forsøger at slå det hen, som om det er noget Christiansborg-sniksnak, hvorvidt man nu stemmer for den ene eller den anden vedtagelse. Men vil hr. Kristian Thulesen Dahl dog ikke give mig ret i, at der er ret stor principiel forskel på, om man vælger at støtte en vedtagelse uden om regeringen med en stærk kritik for at slå fast, at nu er tålmodigheden ikke meget længere fra Folketingets side, el-

ler om man vælger en langt mildere formulering sammen med regeringen?

Jeg mener, der er ret stor principiel forskel, og det tror jeg i og for sig også at størstedelen af befolkningen vil forstå der er. Det er ikke bare et spørgsmål om Christiansborg-fnidderfnadder, det er et politisk valg.

Kan hr. Kristian Thulesen Dahl bekræfte, at Dansk Folkeparti ikke finder det kraftigt kritisabelt, at finansministeren har begået tre lovbrud?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Kristian Thulesen Dahl mener ikke, at der kan ske nogen sammenligning med Rushdiesagen. Jo, der er den fuldstændig samme ting med de to sager, at de begge to er dybt alvorlige for den pågældende minister.

Så bliver man noget forstemt, vil jeg sige, når man hører hr. Kristian Thulesen Dahls forsøg på ikke at besvare de spørgsmål, der bliver stillet. Det ligner ham egentlig ikke. Men vi bliver ved med at stille spørgsmål, bl.a. om det problem med, at ministeren måske på et falsk grundlag har underskrevet en tro og love-erklæring med henblik på at kunne købe en gård.

Så får jeg altså det indtryk, at det er hr. Thulesen Dahls mening – det må jeg så spørge hr. Thulesen Dahl om – at der nu skal lægges låg på den her sag, uanset at der bliver ved med at komme nye belastende forhold frem. For det er unægtelig det indtryk, man får, når man må konstatere, at hr. Thulesen Dahl ikke besvarer de spørgsmål, vi stiller.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg kan konstatere, at med det svar, hr. Thulesen Dahl gav mig på mit sidste spørgsmål, har han ikke fundet noget som helst i redegørelsen, som vil kunne afkræfte, at finansministeren kan have begået dokumentfalsk. Det synes jeg er en interessant oplysning fra en ordfører for et parti, som er sammen med regeringen om vedtagelsen.

Derfor må man vel også konstatere, at der er meget, der tyder på, at det her bliver sådan en midtvejsdebat i den her sag. For er hr. Thulesen Dahl ikke enig i, at hvis der dukker nye ting op, så er det selv med den milde formulering, hr. Kristian Thulesen Dahl deltager i, et kraftigt gult kort til finansministeren? Og i de fleste sportsgrene efterfølges et gult kort af et rødt.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til hr. Martin Lidegaard: Jeg begynder at fornemme, hvad det er, hr. Martin Lidegaard er ude efter. Det kommer sådan lidt frem i det, hr. Lidegaard siger, nemlig det her med, at det ikke er en vedtagelse, der har flertal uden om regeringen. Det, der måske i virkeligheden er problemet for Det Radikale Venstre, er, at det er et flertal, der finder sted sammen med regeringspartierne.

Men jeg vil bare sige, at vi offentligt har gjort det klart for enhver, hvad det var, vi mente burde være indholdet af en vedtagelse i dag. Og vi kan med tilfredshed konstatere, at der er et flertal, der bærer det igennem. Det er det afgørende, at Folketinget over for finansministeren markerer sin kritik og markerer den på den måde, som vi har ment er rigtig.

Så er det sådan set ikke afgørende for os, om det er uden om eller med regeringen, eller hvad det er. Det afgørende er, at der er et flertal for det. Og jeg synes, det ville klæde Det Radikale Venstre og andre også at stemme for den kritik, der ligger her.

Derfor kan jeg også med det samme sige til hr. Ole Stavad, som jeg går ud fra – med den formulering, hr. Stavad bruger – også kan stemme for vedtagelsen: Det er jo fuldstændig rigtigt, at det, at vi udtrykker kritik, jo ikke er noget, man skal tage let som minister. Jeg ville godt se den minister, som får et flertal i Folketinget imod sig, ved at der bliver udtrykt kritik, og så tager let på det. Det er ikke noget, man skal gøre, og det tror jeg heller ikke finansministeren gør. Så skal han kende Dansk Folkeparti dårligt, hvis han tror, han kan gøre det.

Kl. 21.15

Så til hr. Keld Albrechtsen, som siger det her med, at ministeren måske har underskrevet noget på et falsk grundlag, og om vi nu lægger låg på sagen: Jamen vi tror overhovedet ikke, vi kan lægge låg på nogen sag. Der er en fri presse, som dyrker den her sag utrolig godt og dykker ned i hvert et hjørne. Der er ikke nogen, der skal tro, at man i et samfund som det danske med sådan en sag som denne her kan lægge låg på sagen ved at vedtage et eller andet i Folketingssalen. Så det har vi ingen illusioner om at man kan. Hvis der er noget at komme efter, så vil man også komme efter det.

Hr. Ole Stavad er inde på det her med, at redegørelsen ikke afkræfter dokumentfalsk, ergo er der dokumentfalsk. Det er ligesom det med,

at mr. Karen ikke kan flyve, ergo er hun en sten osv. Det er lidt forunderligt at høre på. Hvis hr. Ole Stavad bliver ved med at mene, at der er tale om dokumentfalsk, må man da få politiet til at undersøge det forhold. Det er jo ikke Folketinget. Jeg kan jo ikke stå og vurdere det forhold, det må jo være politiet, der efterforsker sådan nogle ting.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg forstod hr. Thulesen Dahls svar til hr. Aage Frandsen sådan, at når hr. Thulesen Dahl siger, at ministeren var i god tro, skal det ikke tages som et udsagn om, at ministeren er ansvarsfri, men tværtimod, at ministeren har ansvar for den samlede redegørelse. Er det korrekt forstået?

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Vedrørende spørgsmålet om vildledning af Folketinget eller ej kan jeg forstå, at Dansk Folkeparti er enig i, at ministeren fejlagtigt tager jordbrugskommissionen til indtægt for noget, de aldrig har udtalt sig om.

Det, der er afgørende for Dansk Folkeparti, er, at de mener, at finansministeren er for intelligent til, at han ville oversende sådan et svar, der var bevidst vildledning. Men derfor er der jo – uanset det – tale om vildledning, uanset at Dansk Folkeparti åbenbart har større tillid til finansministerens evner og intelligens.

Men jeg vil også godt følge op på det, som hr. Ole Stavad har talt om. Når man ser i redegørelsen, fylder spørgsmålet om køb af gård nummer et to sider og lidt til, køb af gård nummer tre fylder en sides penge, men køb af gård nummer to, der kræver uddannelsesattest, og der kræver, at man laver en direkte ansøgning til Jordbrugskommissionen for Vestsjællands Amt, fylder fire linjer og ét ord. Og det er dér, hvor der, som man kan læse i dagens Ekstra Bladet, er endnu et hul i finansministerens forklaringer.

Synes hr. Kristian Thulesen Dahl ikke, at det virker lidt mærkeligt, at der i forbindelse med købet af den anden gård kun står fire linjer og ét ord, når man så kan læse om det i Ekstra Bladet i dag?

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg synes egentlig, det er en lidt forunderlig reaktion over for mig fra hr. Thulesen Dahl, for

det, jeg har spurgt til, er et klart påpeget – jeg mener, vi kan sige dokumenteret – forhold, som der ikke gives svar på i finansministerens redegørelse.

Der spørger jeg så regeringens støtteparti – dem, der sætter sig sammen med regeringen og laver et forslag til vedtagelse, der svarer til det, regeringen mener, at de vil acceptere – om de har fundet oplysninger, svar på meget centrale spørgsmål. Svaret fra hr. Thulesen Dahl er, at det har han ikke. Er hr. Thulesen Dahl ikke også interesseret i at få de svar? Vil hr. Thulesen Dahl ikke også lytte interesseret til, om statsministeren kan give os de svar, som finansministeren tilsyneladende ikke har givet os? Og mener hr. Thulesen Dahl ikke, at den her sag er yderst interessant, så lang tid vi ikke kender de svar?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til hr. Kristen Touborg: Svaret er krystalklart, og jeg mener også, jeg kom med det før, men jeg gentager det gerne. Ministeren har ansvaret for den samlede redegørelse. Det er finansministeren, der har oversendt en redegørelse til Folketinget. Vi har noteret, at han har gjort det. Statsministeren har taget redegørelsen til efterretning.

Uanset hvem finansministeren har fået til at hjælpe sig med sådan en redegørelse, er det jo hans ansvar. Han oversender den til Folketinget. Det er en kendsgerning.

Så til hr. Adelskov: Det, det jo handler om, er, at finansministeren oversender et svar til Folketinget, som kan forstås på en anden måde end det, der er det reelle grundlag. Og der er så spørgsmålet: Sker der her en vildledning af Folketinget? Sker der et forsøg på vildledning af Folketinget? Ja eller nej? Vi vurderer, at det gør der ikke. Der forsøges ikke her en vildledning af Folketinget, og det lægger vi til grund for vores vurdering af sagen.

Kl. 21.20

Så spørger hr. Adelskov videre, om det ikke er forunderligt, at der er så og så mange linjer på det ene sted i redegørelsen og så og så mange i det andet. Altså det kan jeg overhovedet ikke forholde mig til. Det er en redegørelse, som finansministeren har fået lavet til Folketinget. Vi har noteret os, at den er kommet til Folketinget. Vi har jo ikke taget den til efterretning eller noget som helst. Den ligger bare som et arbejdsgrundlag, kan man sige, til forespørgslen her i dag.

Så spørger hr. Ole Stavad igen om det her forhold, som han også rejste tidligere. Jeg bliver nødt til at sige, at det, der er afgørende for os og er baggrunden for, at vi mener, man kan konkludere i Folketinget i dag, og at vi så også vælger at konkludere, som vi gør, er, at vi retter fokus mod substansen i den her sag: Substansen, hvad er det? Ja, det er, at finansministeren ikke har overholdt sin bopælspligt.

Det mener vi er det, det er helt afgørende at kritisere finansministeren for, og det er derfor, vi har valgt at være med i det flertal, der har lavet formuleringen af forslag til vedtagelse, hvori det lige præcis hedder, at vi kritiserer finansministeren på det her punkt. Det er det afgørende, og det er derfor, at vi mener, man kan konkludere i dag.

Så vil jeg gentage det, som jeg har sagt flere gange, nemlig at det er klart, at vi har vurderet sagen på det kendte grundlag, og kommer der nyt frem, jamen så forbeholder vi os selvfølgelig ret til at vurdere på det grundlag, der så må være kendt på det tidspunkt.

Formanden:

Fru Else Theill Sørensen som ordfører.

Else Theill Sørensen (KF):

Vi er i Det Konservative Folkeparti tilfredse med, at finansministeren nu har afleveret den redegørelse, han er blevet bedt om at komme med. Jeg har noteret mig, at der har været perioder, hvor finansministeren ikke har overholdt bopælspligten, men også at han stærkt har beklaget det og lovet, at han fremover vil overholde gældende lovgivning og regler, og sådan skal det naturligvis også være.

Med hensyn til hektarstøtten fremgår det, som finansministeren også tidligere har anført, at han ikke var juridisk forpligtet til at betale den tilbage, men at han af politiske grunde gjorde det alligevel. Det anerkender vi.

Selv om det både af redegørelsen og af udtalelser fra finansministeren fremgår, at de forhold, hvor hans handlinger har været i strid med gældende love og regler, er bragt i orden, mener vi alligevel, at der er grund til at udtrykke kritik af, at overtrædelserne har fundet sted. Den kritik udtrykker vi ved at være medforlagsstillere til den vedtagelse, som hr. Jens Rohde på vegne af Det Konservative Folkeparti, Venstre og Dansk Folkeparti har fremsat forslag til og ved naturligvis at stemme for den.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg skal spørge Det Konservative Folkepartis ordfører, om Det Konservative Folkeparti mener, at man kan bruge betegnelsen »stærk beklagelse«, når man kan se finansministeren på tv eller i interview til aviserne sige, at det eneste, han har gjort forkert i denne her sag, har været, at han har sovet for lidt på sin ejendom i Rørvig.

Synes Det Konservative Folkeparti ikke, at det fuldstændig er at negligere og håne det, der rent faktisk er tale om, nemlig overtrædelser af dansk lovgivning, overtrædelser af landbrugslovens bopælspligt, overtrædelser af regler og love omkring sommerhuse, at der i samme åndedrag gives forkerte oplysninger til Folketinget?

Synes Det Konservative Folkeparti så ikke, at det alligevel er stærke ord at sige, at finansministeren stærkt har beklaget det, når finansministeren på tv sidder og siger, at det eneste, han har gjort forkert, er, at han har sovet for lidt i Rørvig?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg forholder mig til, hvad jeg kan læse i redegørelsen, hvor der står, at finansministeren stærkt har beklaget det, og jeg forholder mig til, at statsministeren har udtalt, at finansministeren stærkt har beklaget det.

Jeg forholder mig ikke til, hvad finansministeren i en hel masse andre sammenhænge har sagt. Jeg forholder mig til, at der rent faktisk står i redegørelsen, og at jeg her fra talerstolen har hørt statsministeren sige, at finansministeren beklager det. Det går jeg så ud fra at han gør.

Kl. 21.25

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Det undrer mig nu, at Det Konservative Folkeparti ikke forholder sig til, hvad finansministeren går og siger sådan udeomkring. Det undrer mig. Jeg synes ellers, at der har været meget store diskussioner, når det har drejet sig om spørgsmål om skattenedsættelse. Så har Det Konservative Folkeparti jo haft meget stærke følelser om, hvad finansministeren har udtalt sig om på diverse tidspunkter, men nu er det altså kun, hvad statsministeren har sagt om sagen, og hvad der står i denne her redegørelse, der gælder, og ikke, hvad finansministeren har siddet og sagt på tv, hvad han har sagt til den skrevne presse i adskil-

lige interview, nemlig at han har negligeret hele sit lovbrud ved at hævde, at det eneste problem var, at han havde sovet for lidt i Rørvig.

Lad mig så spørge Det Konservative Folkeparti: Synes Det Konservative Folkeparti ikke, at det er problematisk, at der i aviserne her til formiddag kan rejses nye spørgsmål, som der ikke er redegjort for i den redegørelse, som er lagt foran Folketinget her i dag? Synes Det Konservative Folkeparti ikke, at det virker mærkværdigt, at hele handelen omkring køb af den anden gård slet ikke er omtalt? At de dispensationer, de ansøgninger, som er afsendt i forbindelse med køb af den anden gård, ikke er omtalt, når ellers alle mulige andre dispensationer og ansøgninger omtales i redegørelsen?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg synes ikke, der er noget underligt i, at en redegørelse afgivet til henholdsvis statsministeren og Folketinget i går ikke kommenterer en artikel i Ekstra Bladet i dag. Jeg synes, det er helt naturligt, at en redegørelse afgivet i går ikke kan kommenteres. Jeg har foreløbig ingen grund til at fæste så meget lid til, hvad der står i Ekstra Bladet, at jeg skal til at drage det ind i mine betragtninger omkring en redegørelse, som finansministeren har afgivet til Folketinget.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg synes alligevel, der rejser sig et spørgsmål i forhold til Det Konservative Folkeparti. Kan man virkelig være tilfreds med det, der er passeret over så lang en periode? Man behøver jo ikke at have formiddagsaviserne som kilde i den her sag. Der er stillet masser af spørgsmål, givet masser af svar, hvor det dokumenteres, at der har været tale om klare ulovligheder. Det er jo ikke sådan, at Det Konservative Folkeparti ellers ikke ved andre lejligheder netop er meget opmærksom på, om der nu er lov og orden. Her har man jo ikke stillet et eneste spørgsmål. Man har ladet det passere, og det har man gjort i den lange tid, der er gået.

Er det virkelig den interesse, Det Konservative Folkeparti har for den her sag, som er dybt alvorlig?

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Nu kan jeg forstå, at Det Konservative Folkeparti ikke vil forholde sig til, hvad der har stået i

aviserne i dag. Det har trods alt noget med sagen at gøre. Men lad mig så spørge på en anden måde: Hvis vi stiller nogle spørgsmål til finansministeren og det viser sig, at Ekstra Bladet har ret i sin artikel i dag i, at finansministeren har skrevet under på, at han ville overholde bopælspligten, han ville tage ophold på en af gårdene, enten den gård, han allerede havde i Rørvig, eller den nye gård, altså den, vi kalder gård nummer to, inden for senest 6 måneder efter købet, hvis det viser sig at være rigtigt, og at finansministeren jo – det står i hvert fald i redegørelsen – ikke har overholdt bopælspligten, er Det Konservative Folkeparti så rede til at drage nogle helt andre konklusioner end den meget milde næse, man i dag vil give finansministeren?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Til hr. Jens Peter Verner, som antydede lidt i retning af, at vi i Det Konservative Folkeparti var meget ligeglade med hændelsesforløbet eller ikke tog det alvorligt: Jeg synes nok, at vi tager det alvorligt, når vi er med til at fremsætte forslag til en vedtagelse, hvori Folketinget udtrykker kritik af finansministerens handlinger.

Med hensyn til det andet spørgsmål, som hr. Thomas Adelskov stiller, så mener jeg, det er et hypotetisk spørgsmål. Altså jeg kan jo ikke forholde mig til, hvad der måtte dukke op. Hvis Ekstra Bladet skriver noget andet i morgen eller i overmorgen og det viser sig, at noget af det muligvis er rigtigt, hvad så? Jeg forholder mig til den redegørelse, der er afgivet, og det, som jeg kan se ud af redegørelsen.

Formanden:

Hr. Martin Lidegaard som ordfører.

Martin Lidegaard (RV):

Det Radikale Venstre var med i det flertal i Folketingets Fødevareudvalg, der udbad sig en redegørelse om finansministerens dispositioner, og vi er også med blandt de partier, der i dag foreslår en kraftig kritik af finansministeren. Det er vi ikke, fordi vi ønsker at indgå i en heksejagt på finansministeren, men vi er det, fordi vi mener, det er helt afgørende, at Folketinget står vagt om respekten for lovgivningen, og at vi, når vi med stor nidkærhed forfølger andre lovovertrædere, store som små, så også er parat til at tage konsekvensen, når folketingsmedlemmer eller ministre selv begår lovbrud.

Vi har følt et behov for at sende et signal, ikke mindst i betragtning af hvordan finansministeren har valgt at håndtere denne her sag, hvor han nærmest har været fornærmet over, at nogen overhovedet anfægtede hans forhold, og kun, har man indtryk af under stærkt pres fra sin chef, statsministeren, har afgivet en beklagelse af de lovbrud, han har begået.

Ikke mindst i betragtning af dette efterspil har vi følt et behov for at sende et stærkt signal til den danske befolkning om, at den danske lovgivning ikke er et tagselvbord, og at de danske love skal overholdes, uanset om man er bistandsmodtager, storbonde eller minister i Danmark.

Der er ikke så meget mere at sige om den sag. Vi har ikke følt, at den kunne bære et mistillidsvotum, det vil jeg gerne sige ærligt, men vi har følt, at der var grund til at give det gule kort, sådan som andre har været inde på, og vi er skuffede over, at resten af Folketingets partier ikke har ment det på linje med os.

Jeg kunne godt tænke mig at bruge resten af min tid på at stille en række spørgsmål til statsministeren – det er jo en forespørgsel til statsministeren – hvoraf nogle er meget konkrete i forhold til denne her sag, mens andre har et lidt videre perspektiv.

De to første konkrete: Jeg forsøgte at spørge Venstres ordfører om, hvor mange gange Venstre mener, man kan begå lovbrud som minister, uden at det får konsekvenser. Jeg ved ikke, om statsministeren i modsætning til sin ordfører har en holdning til den sag.

Det andet spørgsmål, jeg godt kunne tænke mig at rejse over for statsministeren, er, om det ikke kan give en uheldig situation, at en ministers personlige politiske liv bliver så afhængigt af det parlamentariske grundlag.

Jeg tænker jo helt konkret selvfølgelig på kommende finanslovforhandlinger, i og for sig også på dem, der allerede har været, hvor man må sige, at Dansk Folkeparti har haft mere end et almindelig stærkt udgangspunkt i forhandlingerne.

Det er klart, at når man udgør det parlamentariske grundlag for regeringen, giver det et stærkt udgangspunkt. Det er også rimeligt, sådan er demokratiets regler, men det er et usædvanligt grundlag, at finansministerens politiske liv ligger i Dansk Folkepartis hænder.

Det var de konkrete. Så har jeg nogle lidt mere principielle spørgsmål; der er også to af

dem. Jeg håber, statsministeren kan nå dem i sit svar.

Vi har overvejet i Det Radikale Venstre, om det er rimeligt i de nuværende regler, at der ikke er en direkte sammenhæng mellem ens ret til at modtage hektarstøtte og så, om man overtræder loven. Det er jo rigtigt, som redegørelsen siger, at medmindre der er et udtrykkeligt påbud, kan man godt modtage hektarstøtten. Men er det rimeligt? Bør vi ikke overveje fra Folketingets side eller måske fra regeringens side at fremsætte et forslag, der hedder, at hvis man overtræder landbrugsloven, så er man altså ikke berettiget til at modtage landbrugsstøtte? Vi synes i hvert fald, det ville være rimeligt at overveje en sådan lovgivning.

Jeg kan forstå, at fødevareministeren har været ude med en lignende tankegang. Det kunne være spændende at høre, hvor langt regeringen er kommet med det.

Den anden lidt mere principielle ting er, at da jeg læste redegørelsen, må jeg sige, at jeg blev forbavset på to niveauer. Jeg blev dels forbavset over finansministerens dispositioner, dels må jeg ærligt indrømme, at jeg også blev forbavset over jordbrugskommissionens dispositioner.

For at tage et eksempel så giver man et påbud, rimeligt konkret, skriftligt osv., og på trods af, at ministeren i næsten et år overhører dette påbud, giver man uden videre dispensation efterfølgende.

Der har været andre sager fremme om jordbrugskommissionerne, hvor man kan spørge sig selv: Arbejder jordbrugskommissionerne efter den lov og ånd, der bør være i år 2003? Jeg vil gerne ved den lejlighed spørge statsministeren, om han mener, der måske er grund til at overveje den lovgivning, der ligger til grund for jordbrugskommissionernes arbejde, når nu vi skal revidere landbrugsloven i efteråret, herunder måske en anden sammensætning af jordbrugskommissionerne og måske også lidt mindre vide regler for, hvor mange dispensationer til højre og venstre, jordbrugskommissionerne kan uddele, hvis folk ikke følger deres påbud.

Keld Albrechtsen (EL):

Indtil i går var Enhedslisten indstillet på at forsøge at arbejde for, at der kunne skabes et folketingsflertal, der maksimalt ville vedtage en stor næse svarende til den næse, der blev givet Nyrupregeringen i forbindelse med Rushdiesagen, nemlig en alvorlig, kraftig kritik.

Jeg vil da ikke lægge skjul på, at i min egen folketingsgruppe var der nok lidt utålmodighed over for min holdning, man syntes måske, jeg var en lille smule for blød over for regeringen, men nuvel, vi arbejdede på det.

Men jeg må indrømme, at da jeg kommer til gruppemøde i dag, og vi må konstatere, at den redegørelse, der lå i går, var forkert, så var det slut med tålmodigheden. Derfor er det også, at Enhedslisten i dag har stillet et forslag til vedtagelse, som indebærer, at statsministeren skal udpege en anden finansminister.

Det er selvfølgelig et meget alvorligt forslag at stille på baggrund af sådan en sag, men vi nåede altså til den konklusion, at nu kan det altså ikke blive ved med at gå. Og jeg vil egentlig godt spørge statsministeren: Hvorfor har dette her fået lov til at udvikle sig så længe?

Jeg kan huske, at finansministeren på et tidspunkt sagde, at der blev ført en hetz imod ham. Han mente, at det hele var en hetz. Vi skrev så fra Enhedslistens side til finansministeren og spurgte: Vil finansministeren ikke godt skrive en redegørelse for denne her sag, og hvis det er rigtigt, som finansministeren dengang sagde, at det var en hetz, der blev ført imod ham, så kunne vi få ryddet op i det og så få det klaret. Men der blev ikke ryddet op. Finansministeren ville ikke skrive en redegørelse.

Så viser det sig, at finansministeren havde givet forkerte oplysninger i Folketinget, forkerte oplysninger, der havde at gøre med tidsfristerne. Så kom der mere og mere frem, og til sidst taber Fødevareudvalget tålmodigheden, og Fødevareudvalget vedtager så, at ministeren skal komme med en skriftlig redegørelse inden denne her forespørgselsdebat, og Fødevareudvalget nedskriver en række punkter, som redegørelsen skal indeholde.

Der er mit spørgsmål til statsministeren så: Hvorfor anmoder statsministeren først finansministeren om at komme med en redegørelse på dette meget sene tidspunkt, hvor statsministeren jo ved, at der ikke er andet at gøre, fordi Fødevareudvalget er i færd med at træffe en beslutning? Den blev faktisk truffet på et møde, der fandt sted på samme tidspunkt, som statsministeren kommer herved i spørgetiden og meddeler, at han har bedt finansministeren om at komme med den redegørelse. Og hvorfor tillader statsministeren så, at redegørelsen først kommer mandag formiddag?

Det beklagelige i forløbet er jo også, at efter vi så får redegørelsen, og efter det viser sig, at re-

degørelsen oven i købet er forkert og må rettes, så kommer der nye oplysninger frem, som det er nødvendigt at få undersøgt, oplysninger om, at finansministeren måske har underskrevet en tro og love-erklæring på et falsk grundlag.

Derfor vil jeg godt spørge statsministeren, om statsministeren nu vil bede finansministeren om at komme med en ordentlig redegørelse, en tilbundsående redegørelse, for den redegørelse, vi har fået indtil nu, har vist sig her kun godt et døgn efter, at vi har fået den, at være utilstrækkelig og ufyldestående, og nye problemer er dukket op. Vil statsministeren bede finansministeren om at komme med en redegørelse om 70 ha-sagen, om sagen med tro og love-erklæringen? Redegørelsen må også indeholde de punkter i den beslutning fra Fødevarerudvalget, hvor vi opregner de ting, som skulle være med i redegørelsen f.eks. omkring erhvervs erfaring, hvilket vi heller ikke har fået oplyst.

Jeg synes, de ting mangler, og jeg vil meget kraftigt opfordre statsministeren til, selv om han nu har fået banket Dansk Folkeparti på plads, at han ikke tillader finansministeren at fortsætte på den måde, som det her hidtil har kørt.

Kl. 21.40

Jann Sjørnsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti har længe fulgt det, der i folkemunde er blevet til Thor Pedersen-sagen. Vi har fulgt den i medierne, vi har fulgt den i Folketinget, og vi havde, da vi nåede til efter nytår, fulgt den så længe, at vi nu syntes, at det var vigtigt – som andre partier, der er repræsenteret i Fødevarerudvalget – at vi fik en samlet, skriftlig redegørelse fra finansministeren omkring de forskellige forhold, der har været bragt frem.

Den anmodning, som blev givet fra Fødevarerudvalgets side den 8. januar, kan jo så siges at være imødekommet med den redegørelse, som finansminister Thor Pedersen i går fremsendte til Folketinget, inklusive den ændring, der kom ind i sidste øjeblik forud for debatten i dag.

Denne sidste ændring, uanset at den ikke ændrer på det samlede billede, er måske et meget godt eksempel på det indtryk, der dannes sig hos én i hele denne her sag, nemlig at der hele tiden ruller nye elementer ind over både skærmen og altså også Folketingets bord i forhold til de oplysninger, der bliver afgivet fra finansministerens side.

Finansministeren erkender i redegørelsen, at han ikke har overholdt bopælspligten og erken-

der, at han har opholdt sig for meget i sit sommerhus. Så langt, så godt, kan man jo sige.

Der er efter Kristeligt Folkepartis opfattelse ikke desto mindre en hel del spørgsmål, som har været fremme i debatten, der ikke bliver besvaret i finansministerens redegørelse. Det gælder f.eks. spørgsmålet om de oplysninger fra Jordbrugskommissionen, som finansministeren har gjort brug af vedrørende de tidsfrister, der var opgivet, og som ikke svarer til det, som er det faktuelle.

På den baggrund finder vi det fra Kristeligt Folkepartis side helt nødvendigt, at Folketinget i denne her sag udtaler kritik og også en kraftig kritik, sådan som det fremgår af det forslag til vedtagelse, som Kristeligt Folkeparti er medforlagsstiller på.

Love og regler skal selvfølgelig overholdes, det gælder for alle borgere, men det gælder i særdeleshed for folkevalgte, for folketingsmedlemmer og ministre i særdeleshed. Alle partier i Folketinget er i dag parate til at udtale kritik, spørgsmålet er, hvor kraftig den skal være.

Jeg vil godt understrege, at for Kristeligt Folkeparti er det egentlig temmelig uinteressant, om den næse, finansministeren nu får, bliver på 7 eller på 17 cm, det er i virkeligheden for os at se ikke det helt og aldeles afgørende og interessante i denne her sag.

Derimod er det efter vores opfattelse afgørende – og det er baggrunden for, at vi ikke kan støtte det forslag til vedtagelse og må stemme imod det, når det kommer til afstemning, som Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti har fremsat – at Folketinget i dag med det forslag til vedtagelse blot konstaterer, at finansministeren stærkt har beklaget de også i hans egen redegørelse omtalte forhold.

Når vi ikke bare kan være med til at konstatere det, som det sker i VKO's forslag til vedtagelse, skyldes det jo, at hele den sag har været ét langstrakt forhindringsløb, hvor man nærmest har skullet hive oplysningerne ud af finansministeren, og hvor det først er i elvte time og under stærkt pres, at finansministeren fremsender en redegørelse. Ellers er oplevelsen af de beklagelser, jeg vil sige såkaldte beklagelser, finansministeren er kommet med, nærmest, at finansministeren har bagatelliseret hele forløbet.

Derfor må Kristeligt Folkeparti stemme imod det forslag til vedtagelse, som Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti har fremlagt. Vi synes ikke, at det sidste afsnit i det forslag til vedtagelse overhovedet står mål med hele sags-

forløbet. Derfor er vi medforslagsstillere på det forslag, som udtrykker en kraftig kritik af finansministerens handlinger.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det er ikke for at trække forhandlingerne i langdrag, men jeg vil bare gerne have lov til at sige til hr. Jann Sjursen, at vi er i Enhedslisten tilfredse med og bemærker os, at Kristeligt Folkeparti og, formoder jeg, også de andre partier, som er medforslagsstillere til det forslag, stemmer imod det forslag, som regeringspartierne og Dansk Folkeparti har stillet.

Kl. 21.45

Jeg mener nemlig, det er meget væsentligt, at vi andre stemmer imod det forslag til vedtagelse og ikke tager medansvar for det, fordi det faktisk kan risikere at være et forsøg på at lægge låg på den her sag.

Så det er jeg tilfreds med. Det giver ikke, synes vi fra Enhedslistens side, en god løsning, det forhindrer et flertal i Folketinget, men det giver i hvert fald klare linjer.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg skal kun bekræfte, at vi selvfølgelig trykker på nejknappen, når der skal stemmes om regeringspartierne og Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse, men jeg vil også godt understrege, at det ikke sker, fordi vi frygter, at det forslag til vedtagelse skal dække over et eller andet, men fordi vi synes, at det simpelt hen er for stærk kost, hvis et Folketing skal konstatere, at finansministeren stærkt beklager.

Udtrykket bruges i den skriftlige redegørelse. Det er noteret. Det er den redegørelse, som er udarbejdet med advokatbistand, og det er så o.k. Men det er mildt sagt, mildt sagt ikke vores indtryk, at finansministeren i hele dette her forløb synes at have haft noget, han stærkt følte, han måtte beklage. Tværtimod.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg har ikke mange bemærkninger her ved afslutningen af debatten. Man kan roligt sige, der ikke er sagt noget nyt. Der er ikke kommet noget nyt frem.

Jeg vil bare slå fast, at finansministeren og alle andre ministre selvfølgelig skal overholde landets love – som alle andre skal. Det fremgår klart af den redegørelse, der ligger til grund for debatten i dag, at finansministeren ikke har

overholdt reglerne vedrørende bopælspligt og ophold i sommerhuse.

Det har finansministeren stærkt beklaget. Det slås så også fast i den vedtagelse, der jo formentligt vil finde et flertal her i Folketinget.

Jeg må ærligt tilstå, at jeg ikke forstår hele den polemik om, hvad finansministeren har beklaget og ikke har beklaget. Hvis nogen har været i tvivl, så kan man i hvert fald ikke være i tvivl efter det, der står her. Det burde sådan set være tilfredsstillende for alle.

Hr. Keld Albrechtsen spurgte, hvorfor jeg bad om en redegørelse på det tidspunkt, jeg gjorde. Jamen det er meget simpelt. Der var rettet en forespørgsel til mig, og jeg ligger ikke på nogen som helst måde inde med konkrete informationer, der gør det muligt at besvare den forespørgsel uden at bede om en redegørelse fra finansministeren.

Den skulle jeg altså under alle omstændigheder have. Det er en fuldstændig sædvanlig procedure. Så traf jeg beslutning om, at når jeg alligevel skulle have den redegørelse, så burde den også komme til Folketingets kendskab. På grund af den offentlige debat, der havde været, syntes jeg, det var det rigtigste.

Det er grunden til, at jeg bad om det, og det er grunden til, at jeg også meddelte det i Folketinget på det tidspunkt, hvor jeg gjorde.

Hr. Martin Lidegaard stillede et par spørgsmål af mere principiel art, og jeg vil da gerne sige til hr. Martin Lidegaard, at jeg bestemte ikke vil afvise, at der kunne være fornuft i at overveje, om man skulle ændre reglerne i forbindelse med tildeling af hektarstøtte.

I den kommende overvejelse, der skal finde sted om landbrugsloven, kunne det da bestemt også være på sin plads i al almindelighed – i for sig ikke alene på baggrund af den her sag, men i al almindelighed – at inddrage overvejelser om jordbrugskommissionernes fremtid.

Endelig spurgte hr. Martin Lidegaard, om det ikke kunne gøre mig betænkelig som statsminister, at finansministerens politiske liv var afhængigt af regeringens parlamentariske grundlag. Der må jeg altså sige til hr. Martin Lidegaard, at det er hele regeringens liv jo. Det er mit liv. Det er hele regeringens liv. Det var den tidligere regerings liv jo også. Det er der jo ikke noget usædvanligt i.

Så har der været stillet nogle meget tekniske detaljspørgsmål undervejs, og der er jeg nødt til at sige, at jeg råder ikke over konkrete informationer, der gør det muligt at besvare de spørgs-

mål; men det tilbud, jeg kan give, er, at hvis nogen vil have disse mere tekniske oplysninger, så kan de stille spørgsmålene til mig.

Jeg vil så indhente de fornødne informationer fra finansministeren, eller man kan stille spørgsmålene direkte til finansministeren selv. Det er det, jeg kan tilbyde.

Kl. 21.50

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Hr. statsminister, i min ordførertale stillede jeg seks konkrete spørgsmål. Jeg synes sådan set godt, at statsministeren kunne bruge tiden her i dag til at besvare dem, og jeg vil godt gentage dem, hvis det er sådan, at de skulle være glemt.

Spørgsmål 1: Er statsministeren tilfreds med redegørelsen og dens indhold?

Spørgsmål 2: Synes statsministeren, at det er tegn på grundighed fra finansministerens side, at der allerede få timer efter offentliggørelsen fremkom den første rettelse til redegørelsen, hvori det nu indrømmes, at finansministeren i 2000 burde have handlet anderledes i forhold til Jordbrugskommissionen for Vestsjælland?

Spørgsmål 3: Synes statsministeren, at finansministerens redegørelse har været fyldestgørende, når Ekstra Bladet i dag direkte kan påpege mangler i redegørelsen, og når finansministeren måske har givet Jordbrugskommissionen forkerte oplysninger?

Spørgsmål 4: Tror statsministeren, at der vil komme mere frem i pressen?

Spørgsmål 5: Tror statsministeren, at sagen nu er slut?

Endelig spørgsmål 6: Hvor mange tiltalefravald vil statsministeren acceptere hos finansministeren?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernerse (S):

Jeg vil godt spørge statsministeren, som jeg også har gjort det undervejs, om ikke statsministeren finder, at det er særlig skærpende omstændigheder, når finansministeren skriver i et svar allerede i oktober, at finansministeren var helt bekendt med, at det var en overtrædelse af bopælspligten, han foretog sig. Er det ikke en særlig skærpende omstændighed, som må bringe yderligere overvejelser frem?

Jeg vil også godt spørge, om statsministeren finder det betryggende, at de svar, der har været

afgivet, har været i Statsministeriet til rettelse. Der har været svar, der i første omgang har været afgivet af finansministeren, men inden de er sendt til Folketinget, har de været i Statsministeriet, og så er der sket ændringer i disse svar. Det ligger der klare svar på fra Statsministeriet.

Så vil jeg godt lige til sidst spørge: Statsministeren sagde, at han havde bedt om en redegørelse, og at det var sådan af almindelig velvilje, at Folketinget fik den redegørelse. Kunne statsministeren overhovedet forestille sig, at vi kunne have denne debat i dag, uden at der lå en redegørelse fra finansministeren? Det ville da vist have været helt uhørt.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Det var ikke meget, vi fik at vide af statsministeren.

Statsministeren startede med at sige, at der ikke var kommet noget nyt frem, og derefter undlader statsministeren fuldstændig at svare på de hoveddiskussioner, der har været i denne 3 timer lange debat.

Jeg forstår, at for statsministeren er det en teknisk detalje, om finansministeren har afgivet falske oplysninger til offentlige myndigheder, oplysninger, som i givet fald er afgørende for, om finansministeren har kunnet erhverve gård nummer to. Mener statsministeren, at det er en ordentlig måde at behandle Folketinget på?

Mener statsministeren ikke efter at have haft kendskab til det forhold hele dagen – det blev rejst under den her debat for over 2 timer siden, tror jeg nok, med adresse til statsministeren, efter at Venstres ordfører ikke kunne svare på det – at han har en forpligtelse til at svare noget bedre, end han har gjort sig umage med hidtil?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Da Venstres ordfører tidligere på aftenen ikke ville svare på mine spørgsmål, vil jeg høre, om statsministeren vil.

Punkt 1: Mener statsministeren, at et brud på sommerhusreglerne er strafbart?

Punkt 2 vedrører 70 ha-grænsen: Hvis det viser sig, at de fradragsarealer, som er indeholdt i finansministerens redegørelse, ikke er opgjort korrekt, er det så en ny fejl i redegørelsen, og er det finansministerens ansvar?

Kl. 21.55

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Til hr. Thomas Adelskov skal jeg blot sige, at det da havde været bedre, at det ikke havde været nødvendigt for finansministeren at sende en korrektion af den redegørelse, som han i første omgang havde fremsendt. I det brev, finansministeren har sendt til mig, hvor han sender korrektionen, udtrykker han også beklagelse. Han skriver:

»Jeg skal beklage, at det er nødvendigt på denne måde at korrigere den tidligere fremsendte redegørelse.«

Men jeg vil dog sige, når nu finansministeren er blevet opmærksom på, at der var en upræcis formulering i den første redegørelse, er det da i hvert tilfælde godt, at han iler med at orientere ikke blot mig, der skal besvare forespørgslen, men også Folketingets medlemmer om denne korrektion. Det synes jeg egentlig dårligt at man kan kritisere finansministeren for.

Se, nu har hr. Ole Stavad det jo sådan med at stå op og tale med dyb alvor, som om vi nu virkelig står med en sag af stor betydning. Det kan dog ikke dække over det forhold, at hr. Stavad er fuldstændig klar over, at jeg naturligvis ikke på nogen måde kan være i besiddelse af oplysninger, der gør det muligt at besvare hr. Stavads spørgsmål. Jeg ved ikke, hvordan jeg skulle være i stand til det andet end ved at basere mig på oplysninger, som jeg må indhente hos finansministeren. Det var lige præcis det, jeg svarede før.

Der er rejst en række tekniske spørgsmål, og der ligger ikke det i det fra min side, at det nødvendigvis er uvæsentlige spørgsmål. Jeg siger bare, at det er spørgsmål, hvor jeg ikke råder over informationerne. Så før jeg kan besvare spørgsmålene, er jeg nødt til at indhente informationerne.

Jeg gav Folketingets medlemmer det tilbud, at hvis man ønskede svar på sådanne enkeltheder, som jeg ikke kan have information om på nuværende tidspunkt, skal jeg gerne modtage de spørgsmål og derefter bede finansministeren om at sende mig svarene, sende en redegørelse, som jeg skal give videre. Eller man kan direkte spørge finansministeren. Det skal jeg ikke blande mig i. Men jeg gav faktisk det tilbud, at jeg gerne skulle modtage spørgsmålene og indhente de nødvendige oplysninger hos finansministeren.

Hr. Stavad ved udmærket, at sådan er det. Jeg kan jo ikke være i besiddelse af de pågældende

oplysninger, og jeg må have dem fra finansministeren. Det skal jeg også gerne få, hvis hr. Stavad ønsker at forfølge sagen.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg tager statsministerens ord som udtryk for, at statsministeren ligesom os andre heller ikke har kunnet få svar på, hvad der er op og ned i denne sag, og jeg må konstatere, at statsministeren ligesom os andre må se i øjnene, at med den redegørelse, der ligger foran os på bordet, er hver en sten ikke vendt, sådan som vi ellers havde forventet det ville ske med redegørelsen og med forespørgselsdebatten i dag.

Derfor skal jeg sige, at jeg tager handsken og opfordringen, som statsministeren er kommet med, op, nemlig at Folketingets medlemmer fortsætter med at stille spørgsmål til finansministeren og statsministeren i denne sag for at få afdækket de ting, som finansministeren på grund af en mangelfuld redegørelse ikke i dag har kunnet oplyse over for Folketinget.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Statsministeren sagde i forbindelse med en diskussion, der var om en debatbog, som udkom, og som har været omtalt i pressen for nylig, at det under alle omstændigheder var en god bog.

Derfor vil jeg godt spørge statsministeren, om statsministeren synes, at det er en god redegørelse, finansministeren har afleveret til statsministeren, som har videresendt den til Folketinget, set i forhold til de problemer og diskussioner, der har været rejst, og også set i forhold til den diskussion, der åbenbart har været i Folketingets Fødevarerudvalg, om, hvad det var, man gerne ville have belyst.

Er statsministeren på baggrund af den redegørelse, vi har fået, tryk? Er det betryggende for Folketinget, at finansministeren nu har afleveret redegørelsen, så man kan sige, at så kan vi alle sammen være trygge og rolige? Eller er det rent faktisk sådan, at man må sige, at den redegørelse, der er afleveret, næsten stiller lige så mange spørgsmål, som den giver svar?

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg havde faktisk den opfattelse, at statsministeren også betragtede sagen med betydelig alvor, og det synes jeg der er grund til. En af statsministeren udpeget minister på de forreste pladser,

som har begået op til flere lovbrud, synes jeg er rimeligt alvorligt.

Kl. 22.00

Jeg var faktisk fuldstændig overbevist om, at med den grundighed, som jeg ved statsministeren altid er i besiddelse af, og med den viden om, at vi i dag skulle stå her og diskutere finansministerens sag, og det, at der af pressen, her til morgen fremgår forhold, som ikke er med i redegørelsen, og som statsministeren heller ikke har kunnet finde i redegørelsen, havde statsministeren også spurgt til sagen.

Det er en kompliment til statsministeren, for jeg ved, at statsministeren har den grundighed, og derfor må jeg tage det som udtryk for, at statsministeren ikke har fået et svar, som han bryder sig om at skulle aflevere her i dag. Dermed har statsministeren så også selv givet bolden op til, at den her sag nødvendigvis må fortsætte.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Nu er det jo faktisk en mangel ved redegørelsen, at det ikke fremgår, at finansministeren var fuldstændig bekendt med, at han overtrådte reglerne om bopælspligt, da han købte den første gård. Det fremgår jo helt klart af det svar, der er givet, hvor finansministeren skriver:

»Jeg var bekendt med bopælspligten ved købet af Graudebjerggaard«.

Sådan skriver finansministeren.

Nu svarer statsministeren ikke på, om det var en skærpende omstændighed, og hvis ikke statsministeren gør det i næste omgang her, vil jeg selvfølgelig stille det spørgsmål skriftligt til statsministeren, om ikke statsministeren finder, at det er en skærpende omstændighed, måske særlig skærpende for en minister, at man med åbne øjne overtræder gældende dansk lovgivning.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil gerne takke statsministeren for svaret på tre af mine fire spørgsmål og også kvittere for svarene: Vi vil gerne ind i et samarbejde om at revidere landbrugsloven på de her punkter.

Men det fjerde spørgsmål, som handlede om, hvor mange lovbrud det er rimeligt, en minister kan foretage, undlod statsministeren at svare på. Det er selvfølgelig også et penibelt spørgsmål, og det er måske også svært at svare generelt på det, men kan jeg få en bekræftelse fra statsmini-

steren på, at vi ligesom har nået en grænse i det mindste i denne her sag, og at det ikke vil være rimeligt med flere lovbrud fra denne ministers side?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg tror, at statsministeren glemte at svare på mine spørgsmål. Det gjorde Venstres ordfører også tidligere i dag. Så jeg er vel nødt til at gentage dem.

Det ene går på, om statsministeren mener, at et brud på sommerhusreglerne er strafbart i modsætning til et brud på landbrugslovens regler.

Det andet går på fradragsarealerne. Mener statsministeren, at hvis de fradragsarealer, som er opført som betingelse for at købe den tredje ejendom, ikke er til stede, at det er en ny fejl i den her redegørelse, og er det finansministerens ansvar?

Jeg vil godt minde om, at det jo ikke kun er en petitesse. Det betyder nemlig, at hvis finansministeren har fiflet med den opgørelse, er der en anden landmand, der ikke kan blive berettiget til at få noget jord, og der skulle jo gerne være lighed for alle, hvad enten man er storbonde eller husmand.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det må stå fuldstændig for hr. Thomas Adelskovs egen regning, når han giver sig af med at tolke mine holdninger til det her og bl.a. giver udtryk for, at det, jeg har sagt, nok må tolkes sådan, at jeg deler hr. Thomas Adelskovs opfattelse af, at denne redegørelse fra finansministeren rejser flere spørgsmål, end den besvarer. Det står fuldstændig for hr. Thomas Adelskovs egen regning, og jeg er ikke enig i hr. Thomas Adelskovs udlægning af, hvad jeg har sagt.

Så spørger hr. Aage Frandsen, om jeg er tilfreds med redegørelsen. Jeg kan kun svare, at jeg går ud fra som en selvfølge – naturligvis – at finansministeren i redegørelsen har givet fyldestgørende svar på de spørgsmål, der er stillet. Det er klart.

Kl. 22.05

Derfor må jeg også sige til hr. Stavad, og jeg vil godt sige det meget bestemt til hr. Stavad, at jeg ikke bryder mig om antydningerne fra hr. Stavads side af, at der skulle ligge andet til grund for min besvarelse i dag end de kendte redegørelser. Jeg siger det, for hr. Stavad sagde,

at det kunne tyde på, at statsministeren var i besiddelse af oplysninger eller svar, som han ikke brød sig om at videregive til Folketinget i dag.

Jeg ved ikke, hvad hr. Stavad mener med det. Men jeg kan forsikre hr. Stavad om, at det, der ligger til grund for mine besvarelser i dag, er nøjagtig det, der ligger til grund for debatten i dag, det, som er kendt af alle folketingsmedlemmerne. Jeg er ikke i besiddelse af andre oplysninger. Det vil jeg gerne sige til hr. Stavad.

Det kunne måske være en henstilling i det hele taget: Selv om det selvfølgelig kan være vældig festligt at gå efter en enkelt minister på den måde – det er jo også sket før i tiden – så kunne man dog, skal vi sige, holde sig til realiteterne og det faktiske i stedet for at komme med antydninger, der er fuldstændig uden hold i virkeligheden.

Så skal jeg blot sige til hr. Kristen Touborg, som stiller spørgsmål om fradragsarealer, at jeg må tilstå, at jeg absolut ikke er ekspert i spørgsmål om fradragsarealer. Derfor må jeg sige til hr. Kristen Touborg, at hvis det er et spørgsmål, han vil forfølge, er hr. Kristen Touborg meget velkommen til at gøre det. Jeg modtager gerne skriftlige spørgsmål om det, så jeg kan afgive præcise skriftlige besvarelser.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg har tidligere haft ordveksling med et par af ordførerne om redegørelsens karakter, men det er jo ret vigtigt, at også statsministeren giver udtryk for nogle af de samme ting.

Jeg går ud fra, at denne redegørelse, uanset at den er afleveret af en advokat, er finansministerens redegørelse. Den er afgivet under almindelig ministeransvarlighed, og det vil sige, at de oplysninger, der er i redegørelsen, er finansministerens oplysninger til Folketinget.

Jeg går også ud fra, at den specifikke henvisning til en advokat nederst på side 4, som vedrører fradragsreglerne, og hvor der alene er en henvisning dertil, også under alle omstændigheder er finansministerens ansvar. Jeg går ud fra, at disse oplysninger er korrekte, for man kan aldrig nogen sinde fra en ministers side, mener jeg, henvise til en anden, der har afleveret noget til en.

Så jeg går ud fra, at hele redegørelsen inklusive det, der er nederst på side 4, er finansministerens ansvar under ministeransvarlighed.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg er stærkt forundret over statsministerens reaktion. Jeg mener, at jeg har holdt mig meget nøjternt til finansministerens redegørelse, og de oplysninger, vi i øvrigt er i besiddelse af, er rimelig veldokumenterede.

Hvis det er sådan, vi har en forespørgsel af den her karakter til statsministeren, og det af morgenavisen fremgår, at der er et forhold, der ikke er blevet omtalt i finansministerens redegørelse – det kan i givet fald være et forhold, der er så belastende, at der er tale om falsk forklaring eller dokumentfalsk, og statsministeren ikke har bedt sit ministerium om at undersøge sagen, inden vi ender i salen her mange, mange timer efter, den er kommet på gaden – så tror jeg, vi står med en historisk begivenhed. Jeg vil sige, at så har jeg fuldstændig og totalt fejlvurderet statsministeren, efter vi har kendt hinanden i frygtelig mange år.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Statsministeren havde bedt finansministeren om at komme med en redegørelse forud for dagens debat. I lang tid har diskussionerne pågået, og alligevel når vi frem til, at statsministeren ikke, på trods af at han har modtaget en redegørelse, som i øvrigt også Folketinget har fået, kan svare på centrale spørgsmål, der stilles.

Statsministeren sagde, at jeg havde sagt noget med, at der blev rejst flere spørgsmål end svar. Det mener jeg nu ikke jeg sagde. Men det, jeg jo i hvert fald konkluderede, er, at jeg stillede seks konkrete spørgsmål til statsministeren, hvoraf statsministeren svarede på det ene.

Derfor må jeg jo konstatere ligesom statsministeren, at redegørelsen er mangelfuld og ikke giver svar på alle de spørgsmål, der kan rejses i sagen. Derfor takker jeg også statsministeren for tilsagnet om at være medvirkende til, at der bliver stillet yderligere spørgsmål i sagen, samt for at være medvirkende til, at der bliver svaret redeligt på de spørgsmål, vi stiller fremover.

Kl. 22.10

(Kort bemærkning).

Martin Lidgaard (RV):

Der bliver stillet mange spørgsmål til statsministeren, og det er forståeligt, at han ikke nødvendigvis husker dem alle sammen. Så jeg stiller gerne mit spørgsmål for tredje gang:

Hvor mange lovbrud er det rimeligt, at en minister kan begå, uden at det får konsekvenser? Og er den grænse nået nu i finansministerens tilfælde?

Formanden:

Hr. Jens Peter Vernersen, og hvis ikke der er flere, er det så statsministeren. Gad vide, om vi så ikke nærmer os en afslutning på debatten.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg ved jo, at statsministeren har svaret på det spørgsmål, som jeg nu har stillet to gange, og jeg har også annonceret, at hvis ikke der kommer et svar her, så må vi lave et skriftligt spørgsmål for at få det afklaret. Men jeg vil alligevel spørge endnu en gang, om ikke statsministeren finder det problematisk, at man har en finansminister, der skriver i sit svar: Jeg er fuldstændig bekendt med, at jeg overtræder loven.

Jeg må i hvert fald konstatere, at for mig er det dybt problematisk, og jeg håber ikke, at andre folketingsmedlemmer omgås loven på samme måde.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg skal blot over for hr. Aage Frandsen bekræfte, at det naturligvis er sådan, at når en minister afleverer en redegørelse til Folketinget, så afleveres redegørelsen i sin helhed på ministerens ansvar. Så er det i og for sig underordnet, hvorledes den redegørelse er kommet til verden. Den redegørelse er oversendt til Folketinget af finansministeren og derfor også afgivet på finansministerens ansvar.

Jeg har altid beundret hr. Ole Stavads evne til at svinge sig op til dramatiske højder, det har jeg. Jeg kan så sige til hr. Ole Stavad, at jeg aldrig har fejlvurderet hr. Ole Stavad. Jeg ved nøjagtigt, hvor jeg har hr. Ole Stavad, og det er bl.a. sådan, at jo mere dramatisk højden er, som hr. Ole Stavad hæver sig op til, jo mere forvisset er jeg om, at der ikke er så forfærdelig meget bagved. For det er jo tit det, der skal til for sådan at få sagen til at se ud af noget. Det, jeg bare vil gentage over for hr. Ole Stavad, er, at når jeg i dag ikke har villet besvare hr. Stavads spørgsmål, så er det ganske enkelt, fordi jeg ikke kan ligge inde med informationer, der gør det muligt at besvare spørgsmålet her og nu. Det kan ikke lade sig gøre.

Men hvis hr. Stavad vil have et svar, er hr. Stavad meget velkommen til at sende mig et spørgsmål, og jeg skal så indhente de fornødne informationer hos finansministeren. For det er derfra, jeg behøver dem for at kunne give svaret. Jeg synes, det faktisk er et enestående tilbud til hr. Stavad, som han burde være tilfreds med.

Formanden:

Hr. Martin Lidegaard har bedt om en yderligere kort bemærkning, så vi får en afslutning, ikke?

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Da statsministeren endnu ikke ønsker at besvare mit spørgsmål, stiller jeg det for fjerde gang: Hvor mange gange er det rimeligt, at en minister foretager lovbrud, før det får konsekvenser, og har vi nået den grænse nu? Så vil jeg tillade mig at betragte det som sådan, at statsministeren mener, at vi har nået en grænse nu.

Formanden:

Så er det hr. Touborg som ordfører for forespørgerne.

Kristen Touborg (SF):

Jeg skal ikke forlænge debatten væsentligt på det her fremskredne tidspunkt ...

Formanden:

Næh, taletiden har jo en vis begrænsning.

Kristen Touborg (SF):

Formanden meddeler venligst, at taletiden har sin begrænsning, og det stoler jeg trygt på.

Jeg indledte debatten med at udtrykke ønsket om, at vi kunne få en god og saglig debat. Det ønske blev ikke opfyldt. Jeg må sige, at mit indtryk af debatten først og fremmest er, at den har været meget, meget fastlåst, og at den har været meget bestemt af de forhandlinger, der har været om vedtagelser forud. Det er vel ikke så overraskende. Men det er alligevel en konstatering, som jeg synes jeg er nødt til at gøre.

Vores debat har været præget af en mangelfuld redegørelse, finder jeg. Det mest kendetegnende, man kan sige om den, er vel, at det har været ikkesvar, der er kommet, også fra statsministeren. Det betyder jo også, at vi med debatten i aften næppe er færdige med den her sag, og at vi formodentlig vil komme til at se flere tiltag i den forbindelse.

Jeg skal bare slutte med at sige, at SF agter at stemme imod regeringens vedtagelsesforslag. Vi vil ikke tage medansvar for det, og vi synes, at der med det er gjort et forsøg på at lægge låg på debatten, og det ønsker vi ikke.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 42 af Jens Rohde (V), Kristian Thulesen Dahl (DF) og Else Theill Sørensens (KF) (*se side 3782*) vedtoges med 60 stemmer (V, DF og KF) mod 47 (S, SF, RV, EL og KRF).

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 40 af Kristen Touborg (SF), Thomas Adelskov (S), Martin Lidegaard (RV) og Jann Sjursen (KRF).

Forslag til vedtagelse nr. V 41 af Keld Albrechtsen (EL).

Hermed sluttede forespørgslen.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 22. januar 2003, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 22.17
